

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΟΜΟΣ 1 - ΤΕΥΧΟΣ 2

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2001 ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 1

HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES

Ρωσοκινεζική Προσέγγιση

Τα Σκόπια
και το
"όνομά" τους

Ενταξιακή πορεία και Στρατός στην Τουρκία

Η σημασία των Αποθηκευτικών Κέντρων
στην Επιχειρησιακή Υποστήριξη των
Υπηρεσιών και Μονάδων του Στόλου

ΙΜΙΑ '96

Δικτυωματικός Πόλεμος

Οι προβληματισμοί του εκδότη

Το πρώτο τεύχος του διμηνιαίου περιοδικού μας «ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ» κυκλοφόρησε, αφού ξεπεράσθηκαν όλες εκείνες οι δυσκολίες που καθιστούσαν αδύνατη την έκδοσή του και έτσι μια παλιά μας επιδίωξη υλοποιήθηκε. Τα πρώτα σχόλια των μελών και φίλων μας ήταν θετικά και αυτό μας ενθαρρύνει στο να συνεχίσουμε με μεγαλύτερο ζήλο την προσπάθεια που αναλάβαμε.

Πριν λίγο καιρό «ενημερώνω» σημαίνει ότι παρέχω, όχι μόνο την ακριβή και επαληθευμένη περιγραφή ενός γεγονότος, αλλά και ένα σύνολο παραμέτρων και συμφοραζομένων που θα επιτρέψουν στον πολίτη-αναγνώστη να κατανοήσει τη βαθύτερη σημασία του.

Σήμερα η στάση αυτή άλλαξε. Μας έχει επιβληθεί μια διαφορετική αντίληψη για την ενημέρωση που σημαίνει, ότι δέξομαι την ιστορία σε εξέλιξη, μεταφέρω το άτομο μέσα στα γεγονότα.

Σήμερα ένα γεγονός δεν είναι αληθές επειδή υπακούει σε αντικειμενικά ανωτηρά και επαληθευμένα κριτήρια, αλλά επειδή τα ΜΜΕ το επαναλαμβάνουν και το επιβεβαιώνουν, δηλαδή η επανάληψη υποκαθιστά την απόδειξη.

Σε αυτή την κοινωνία όπου έχουμε πληροφόρηση αλλά δεν έχουμε ενημέρωση, η Ε.Α.Ε.Σ.ΜΕ καλείται να αναγνωρίσει, ερευνήσει και μελετήσει όλες τις μεταβολές που ενεργούν θετικά ή αρνητικά στα βασικά ζητήματα που μας απασχολούν. Μέσα στη σύγχυση, την παραπληροφόρηση, αναζητούμε και επιδιώκουμε τη σωστή ενημέρωση γιατί πιστεύουμε ο άνθρωπος χάρη στην ενημέρωση ζει ελεύθερος και ό-τι ο πολίτης αυτής της κοινωνίας έχει υποχρέωση να ενημερώνεται και το δικαίωμα να είναι ενημερωμένος.

Η θέση μας είναι η διαρκής αναζήτηση μέσα στην καταιγίδα των γεγονότων και πληροφοριών που οι σημερινές συνθήκες έχουν εδραιώσει με την τεχνολογική εξέλιξη και την πίεση του συμφέροντος.

Η πρόθεσή μας είναι αυτή και από την πλευρά μας θα καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια. Προσβλέπουμε όμως στη συνεργασία των μελών και φίλων μας και αναμένουμε την έμπρακτη υποστήριξή των για την προβολή των «Προβληματισμών» μας σε αυτούς που έχουν την αρμοδιότητα αλλά και την εξουσία να λαμβάνουν αποφάσεις οι οποίες να εξυπηρετούν καλύτερα το Εθνικό μας συμφέρον

Αντιναύαρχος ε.α. Ν. Φωστήρης Π.Ν.

Πρόεδρος Ε.Α.Ε.Σ.ΜΕ.

Περιεχόμενα

• «Προβληματισμοί του Έκδότη»	2	• Η Νέα Αμερικανική Διοίκηση και η Ευρωπαϊκή Ένωση	14
• Ενημέρωση των ξένων	3	• Η Σημασία των Αποθηκευτικών Κέντρων στην Επιχειρησιακή Υποστήριξη των Υπηρεσιών και Μονάδων του Στόλου	16
• Η Δυναμική του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου και οι Προκλήσεις της Εφαρμογής του στο ξεκίνημα του 21ου αιώνα	4	• Δικτυωματοκεντρικός Πόλεμος	18
• Ενταξιακή πορεία και Στρατός στην Τουρκία	6	• Λόγοι για τους οποίους τα Σκόπια δεν πρέπει να χρησιμοποιούν τον όρο «Μακεδονία» και τα παράγωγά του για τον προσδιορισμό της κρατικής και εθνικής τους ταυτότητας	20
• Ίμια «96». Μία ήττα στα σημεία, αφορμή δια σκέψεις	8	• Θέσεις	24
• 25η Μαρτίου 1821	10		
• Η Ρωσοκινεζική Προσέγγιση	12		

Ιδιοκτήτης: Ελληνική Εταιρεία
Στρατηγικών Μελετών
Εκδότης-Διευθυντής: Ν. Φωστήρης
Υπεύθυνος Συντάξεως: Κ. Κοράκης
Υπεύθυνος Τυπογρ.: Ν. Μπογδάνος
Συντακτική Ομάδα: Γ. Κοράκης,
Ι. Ιωάννου, Ε. Σκληρός, Ε. Τέμπος
Καλλιτεχνική επιμέλεια: Κ.
Αργυρόπουλος

2

Προβληματισμοί

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Διευθύνσεις

Γραφεία: Μαυρομυιάλη 182-184
Τ.Κ. 114732, Αθήνα

Τηλέφωνα: 6411675, 6411595

Fax: 6411595

E-mail: elesme@otenet.gr

FOREIGNERS' BRIEFING PAGE

By Konstantinos Argyropoulos

The HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES (HEL.I.S.S.) is a foundation since 1994. It is registered under the Hellenic Law as a non profit company. The HEL.I.S.S. members come from the Armed Forces, Security Corpses, Education Supreme Institutes, Scientific bodies and the Business world.

HEL.I.S.S. DOINGS

Since its foundation, up to now, HEL.I.S.S. has recorded activities in great numbers. Some of them are:

- a. Planning-materializing of "open" performances, such as, Lectures, Seminars, Collaboration days etc. Time and place are fixed by the interested ones in Greece or abroad.
- b. "Close" type performances, in HEL.I.S.S. installation, such as, Lectures, Briefings and presentation of the general HEL.I.S.S. doings or specific works, following applicants' request or after the initiative of the foundation.
- c. Visitors receiving at HEL.I.S.S. installation. The visitors are:
 - (1) Official delegates from foreign States, such as, diplomats, defense attaches, political analysts, media people and religion dogmas representatives.
 - (2) Greek politicians.
 - (3) Local and foreign science foundations delegates.
 - (4) Business people and executives, representing big financial units.
- d. Cooperation with homologous foreign foundations.
- e. Press conferences, publications, cooperation with media.
- f. Participation - attendance of relative activities, performed by other foundation.
- g. Submitting Studies or Analysis of Strategic situation to applicants, coming from official bodies or from private enterprising sector.
- h. Other activities, focused on the internal organizing of the foundation. Mor specifically, on the subjects of Administration, Studies, Logistic support, Etiquette, Scientific survey of the local and international affairs on the spot, acts publishing, cybernetics reinforcement and all the details, that characterize an active organization.

STRATEGY

Strategy is an old theme, that goes together with early man's actions on Earth, Strategy, through the ages, constituted the means for the leaders, to answer decisively, to the challenges of their times. By using Strategy, leaders could go successfully over defense problems, rising social agitation, international confrontations and unstable situations. Today, the meaning of Strategy still remains the same. However, the technological evolution, the political-economical-social reorientations and the changeability of a nation's objectives produce emerging elements, that impose themselves for a reconsideration of the strategical approach.

Today, in Strategy, we notice a vigorous presence, an unavoidable use and a complementary disposition of the meaning "power". "Power" in order to be regarded as an integrated and considerable rudiment, it must be endowed by national addenda, that could be political, cultural, moral and psychological. These endorsements, with their partitive dynamics provide the leaders an ease for handling for a successful proceeding of their nation matters.

CONTENTS OF THIS ISSUE

• Editorial	2
• Done in February	4
A lecture by University Professor S. Perrakis "The dynamics of the International Humanitarian Law and the challenges of its adjustment in the beginning of the 21st century"	
• The embodying of Turkey in E.U. and the role of the Turkish Army	6
An complicated foresight. By Gen. D. Skarvelis former Chief of Joint Staff Armed Forces	
• IMIA '96	8
An unfair result and a good reason to get a second consideration. By L. Gen. E. Kazoukas ret.	
• 25 March 1821	10
What this anniversary could teach to us. By Brig. A. Georgiou ret.	
• The Russian-Chinese approaching	12
A new super power pole is about to be born. M. Gen. Ch. Papadogeorgopoulos rer.	
• The new administration in the US and the European Union	14
The likely pursuits of president Bush for further isolation in US foreign policy, as well for maintaining peace in the Balkans and as for defence against ballistic missiles, will alienate US from Europe. By L. Gen. G. Korakis ret.	
• Storing up centres in the operational support of Services and Units of the Navy	17
By Brig. I. Georgiades ret.	
• Network Centric Warfare	18
Getting the advantage in military operations by exploiting microprocessors and web information	
• F.Y.R.O.M.	20
Reasons Skoplans have to consider seriously, so not to adopt the name "Macedonia" and its derivatives, in order to define their state and ethnic entity	
• Positions	24
Short and sharp analyses of the facts world wide By L. Gen. D. Manikas ret.	

All kinds of comments, well accepted in our site.

Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΣΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ

Εισαγωγή

“Η κλασική κάτω από το καθεστώς του χάρτη του ΟΗΕ, αρχή της μη προσφυγής στη βία συναντά τον πειρασμό της παρέκκλισης, σε περιπτώσεις των λεγόμενων ανθρωπιστικών επεμβάσεων, ενώ η ιδιότυπη πολυμορφία ενόπλων συρράξεων εσωτερικού χαρακτήρα - που συχνά διεθνοποιούνται - επιβαρύνουν το πεδίο εφαρμογής ενός δικαίου που στοιχειοθετεί τον περιορισμό της ένοπλης βίας στη διάρκεια μιας σύρραξης και οριοθετεί το πλαίσιο μιας ανθρωπιστικής συμπεριφοράς απέναντι σε μαχητές και αμάχους.....”

Το κεκτημένο και η ανάπτυξη του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου

Οι προκλήσεις

Τα μέρη μιας σύρραξης

Τυπολογία των ενόπλων συρράξεων

Ζητήματα εφαρμογής δικαιωμάτων του ανθρώπου, αλληλεπίδραση με διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο

Το ζήτημα της ταυτόχρονης εφαρμογής στη διάρκεια μιας σύρραξης των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του ανθρωπιστικού δικαίου θέτει ορισμένα ζητήματα σε επίπεδο εφαρμογής (22). Πράγματι το διεθνές δίκαιο των δικαιωμάτων του ανθρώπου, κλάδος ξεχωριστός από το ΔΑΔ, με διαφορετική ιστορική αφηγηρία και αρκετές ταυτόσημες με το ΔΑΔ διατάξεις, διαθέτοντας διεθνείς μηχανισμούς ελέγχου των παραβιάσεων που τελούνται - και στη διάρκεια μιας ένοπλης σύρραξης - προσφέρει μια ιδιαίτερη νομική δυνατότητα για τα θύματα μιας σύρραξης. Όπως, μάλιστα, διαπιστώθηκε στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού συστήματος που εγκαθιδρύει η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, με την εξέταση υποθέσεως σε βάρος της Τουρκίας, για τη συμπεριφορά οργάνων

Του Στέλιου Π. Περράκη
Αναπληρωτού Καθηγητού του Παντείου Παν/μίου
και της Μαρίας-Ντανιέλλας Μαρούδα
Δικηγόρου, Ειδικής Συνεργάτιδος ΕΕΣ

της στην Κύπρο και στις ανατολικές επαρχίες της Τουρκικής Επικράτειας, τα όργανα του Στρασβούργου, κλήθηκαν ν’ αποφανθούν για παραβιάσεις της Σύμβασης που διαπράχθηκαν στη διάρκεια σύρραξης ή στρατιωτικής κατοχής, θιγόντας έμμεσα και την εφαρμογή του ΔΑΔ (23).

Ειδικότερα είτε στις διακρατικές προσφυγές Κύπρου κατά Τουρκίας (αριθ. 6780/74, 6950/75, 8007/77, 25781/94), είτε σε ατομικές προσφυγές, π.χ. Λοϊζίδου κατά Τουρκίας (24), καθώς και σε Κουρδικές υποθέσεις κατά Τουρκίας (25), π.χ. Akdinar, Aydin κ.λ.π., το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, αποφαινόμενο για παραβιάσεις της Σύμβασης (π.χ. δικαίωμα στην ιδιοκτησία της Τ.Λοϊζίδου) βρέθηκε να θίγει μ’ έμμεσο τρόπο, ζητήματα εφαρμογής του ανθρωπιστικού δικαίου κατά την σύρραξη του 1974 στην Κύπρο και την μετέπειτα κατοχή του Βόρειου τμήματος του νησιού, ή στη διάρκεια επιχειρήσεων των Τουρκικών Δυνάμεων Ασφαλείας στις νοτιοανατολικές επαρχίες της Τουρκίας εναντίον του ΡΚΚ.

Ανεξάρτητα από την ευνοϊκή για το άτομο σωρευτική εφαρμογή των δύο δικαίων κλάδων, τίθεται ένα ζήτημα ενόψει και της γενικότερης αντίληψης για τον ρόλο των δικαιωμάτων του ανθρώπου σήμερα στον κόσμο (26). Χαρακτηριστικές είναι οι συστηματικές πλέον αναφορές σε παραβιάσεις των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των μειονοτήτων, μαζί μ’ εκείνες του ανθρωπιστικού δικαίου στη διάρκεια συρράξεων στις περιπτώσεις Κοσόβου και Τσετσενίας.

Εξελίξεις στην τεχνολογία, επιπτώσεις στο περιβάλλον, προστασία πολιτιστικής κληρονομιάς.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζεται ως προς την εφαρμογή του ΔΑΔ σε ορισμένους τομείς ενόψει α-

πό τη μία πλευρά της συμπεριφοράς των εμπόλεμων και αφετέρου από τις εξελίξεις αντιλήψεων και πολιτικής.

Έτσι, στον τομέα της τεχνολογίας διαπιστώνεται η κατασκευή όπλων τα οποία προκειμένου να γίνουν πιο α-

ποτελεσματικά κατά τη χρήση τους, έχουν ως σοβαρή συνέπεια επιπτώσεις τόσο στους μαχητές όσο και τον άμαχο πληθυσμό, χωρίς να υποτιμάται η επίπτωση στο περιβάλλον. Όπλα όπως βόμβες laser, διασποράς, νάρκες ή όπλα με χρήση ουρανίου κ.λ.π. που χρησιμοποιήθηκαν ευρέως σε πρόσφατες συρράξεις, στον Πόλεμο του Κόλπου και στο Κοσσυφοπέδιο, αποδεικνύουν το μέγεθος του προβλήματος.

Φυσικά, οι επιπτώσεις από τη χρήση τέτοιων ή και άλλων όπλων στο περιβάλλον, δείχνουν τη σημασία της λήψης ειδικών μέτρων για την προστασία του. Η μεγάλη οικολογική καταστροφή με το τέλος της σύρραξης στον Κόλπο, αλλά και η πιο πρόσφατη στην Γιουγκοσλαβία, αποτελούν χαρακτηριστικά παραδείγματα των συνεπειών μιας σύρραξης κι επιβάλλει την άμεση ενεργοποίηση του ενδιαφέροντος προκειμένου ν’ αποτραπεί η επανάληψη τέτοιων φαινομένων στο μέλλον, όπως συστηματικά προβάλλει η Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού, αλλά και η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ.

Από την άλλη μεριά, σοβαρές συνέπειες για την πολιτιστική κληρονομιά εμφανίζονται στη διάρκεια συρράξεων από τη συμπεριφορά των μερών μιας σύρραξης κατά παράβαση των ρυθμίσεων της σχετικής Σύμβασης της Χάγης του 1954. Η σύρραξη και κατοχή στην Κύπρο, αλλά και οι συρράξεις στην πρώην Γιουγκοσλαβία, από το Δυβρονίκη μέχρι το Κόσοβο, με λεηλασίες και καταστροφές μνημείων, καθώς και με παράνομες εξαγωγές πολιτιστικών αγαθών, καταδεικνύουν τις διαστάσεις ενός επείγοντος προβλήματος για τη διεθνή κοινότητα. Προς αυτή την κατεύθυνση θα είναι σημαντική η εφαρμογή του Δεύτερου Πρωτοκόλλου της Χάγης του 1999, που συ-

μπληρώνει το πλαίσιο προστασίας των πολιτιστικών αγαθών στη διάρκεια μιας σύρραξης.

Ζητήματα εφαρμογής του ΔΑΔ σε εθνικό και διεθνές επίπεδο

Η προηγούμενη ειδική αναφορά ως προς τα ζητήματα εφαρμογής του ΔΑΔ σε ορισμένους τομείς, με αναγωγή στο ευρύτερο πλαίσιο του συνόλου των κανόνων του ΔΑΔ, δείχνει την ανάγκη, η πολυσημαντή ανάπτυξη του ΔΑΔ που σημειώθηκε μέχρι σήμερα να συνοδεύεται και από την αποτελεσματική εφαρμογή του. Έτσι, πέρα από την ανάγκη ορισμένων περαιτέρω κωδικοποιήσεων κανόνων π.χ. για τον κατά θαλάσσια πόλεμο ή για το εθμικό καθεστώς του ΔΑΔ και για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εσωτερικές σύρραξεις, ως σημαντικό αξιολογείται το έργο των κρατών για τη συμμόρφωσή τους προς τις αρχές και τους κανόνες του ΔΑΔ.

Μια πρώτη διάσταση αυτής της δέσμευσης, αφορά στην υποχρέωση για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής του ΔΑΔ σε εθνικό επίπεδο. Γ' αυτά περιλαμβάνονται νομοθετικά και διοικητικά μέτρα που υλοποιούν τις διατάξεις του ΔΑΔ, καθώς και ρυθμίσεις προσαρμογής της εθνικής νομοθεσίας προκειμένου να καταστέλλονται οι σοβαρές παραβιάσεις και άλλες πράξεις αντίθετες προς τους κανόνες και τα έθιμα του ΔΑΔ. Η υιοθέτηση εθνικής νομοθεσίας για την ποινικοποίηση των εγκλημάτων πολέμου, των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και της γενοκτονίας, ιδιαίτερα μετά από τη σύσταση των ad hoc Ποινικών Δικαστηρίων κι ενόψει εφαρμογής του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, πρέπει να αποτελεί μια βασική επιλογή και προτεραιότητα κάθε κυβέρνησης (27).

Η πολιτική αυτή μπορεί και πρέπει να συμβαδίζει με μια εθνική κίνηση συστημική κι ολοκληρωμένη για τη διάδοση του ΔΑΔ σε όλους τους ενδιαφερόμενους, με άμεσο ή έμμεσο τρόπο, διοίκηση, ένοπλες δυνάμεις, αστυνομία, δικαστές, διπλωμάτες, νέους, κοινωνία πολιτών, ΜΜΕ, ευρύτερο κοινό. Μια τέτοια δραστηριότητα μπορεί να υποστηριχθεί καθοριστικά με τη λειτουργία συμβουλευτικών οργάνων, των οποίων τη σύσταση προωθεί η ΔΕΕΣ, όπως εθνικές επιτροπές για την εφαρμογή και διάδοση του ΔΑΔ.

Σε αυτό το επίπεδο προσέγγισης πρέπει να επισημανθούν οι σοβαρές ελλείψεις που εμφανίζονται στην ελληνική έννομη τάξη, τόσο όσον αφορά το σύστημα καταστολής των παραβιάσεων του ΔΑΔ, όσο και την προσαρμογή προς άλλες σημαντικές διατάξεις π.χ. προστασία πολιτιστικών αγαθών, προστασία εμβλημάτων ερυθρού σταυρού - ερυθράς ημισελήνου κ.α. Αντίθετα, η πρόσφατη ίδρυση Επιτροπής για την Εφαρμογή και Διάδοση του ΔΑΔ, δι' ύπουργικού χαρακτήρα, συμβάλλει θετικά στη συστηματοποίηση αφ' ενός της διάδοσης του ΔΔ και στην ευαισθητοποίηση της Διοίκησης σε σχέση με τις μέχρι σήμερα ελλείψεις.

Την ανάδειξη της σημασίας του ΔΑΔ για τις σύγχρονες ένοπλες δυνάμεις, (εθνικές - πολυεθνικές).

Υπό το πρίσμα αυτό, οι αναφορές στο διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο της Διακήρυξης της Χιλιετίας που υιοθετήθηκε στη Νέα Υόρκη, στις 8 Σεπτεμβρίου 2000, από τη Σύνοδο Κορυφής των Κρατών - Μελών του ΟΗΕ, είναι ένα ενθαρρυντικό μήνυμα. Μένει η υλοποίησή τους, κάτι που αποτελεί όμως ευθύνη όλων μας.

Παραπομπές

- (22) Ενδεικτικά βλ. Περράκης Στ., *Quelques problemes d' approche entre de l' homme et le droit international humanitaire*, Τετράδια Διεθνούς Δικαίου 13, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλας, 1985.
- (23) Βλ. Reidy A., *La pratique de la Commission et de la Cour Europeene des droits de l' homme en matiere de droit international humanitaire*, RICR, 1998, 551-568.
- (24) Αποφάσεις της 23-3-1995 (προδικαστικές ενστάσεις), 18-12-1996 (ουσία) και 28-7-1998 (άρθρο 50). Βλ. CEDH, *Publications, Serie A'*, no. 310, *Recueil des arrêts et decisions*, 1996-VI, 2217-2240, 1998, αντίστοιχα.
- (25) Βλ. σχετικές Αποφάσεις του Δικαστηρίου του Στρασβούργου στις υποθέσεις *Akdivar et al.* (1996), *Aydin* (1997) κ.λ.π.
- (26) Περράκης Στ., *Ο νέος διευρυμένος ρόλος των δικαιωμάτων του ανθρώπου*, στα 50 Χρόνια Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου 1948-1998, Εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 1999, 97-116.
- (27) Μαρούδα Μ., *Η ποινική καταστολή των παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και η ελληνική*

νομοθεσία, 3, ΔτΑ, 2000, 51-82.

Σημείωση
Το παραπάνω κείμενο αποτελεί μέρος της ομιλίας του αναπληρωτού Καθηγητού κ. Στ. Περράκη, η οποία παρουσιάστηκε στη συνάντηση των μελών της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ την 14 Φεβρουαρίου 2001 και δημοσιεύεται κατόπιν αδείας του.
Το πλήρες κείμενο έχει δημοσιευθεί στο περιοδικό "ΑΘΗΝΑ" της έκδοσης ΟΚΤ-ΝΟΕ-ΔΕΚ 2000.

HELL.S.S. MEMBERS' MEETING

At the meeting of 14 Feb 2001 of the HELLS.S. members, there was a lecture given by Panteion University Professor S. Perrakis on "THE DYNAMICS OF THE INTERNATIONAL HUMANITARIAN LAW AND THE CHALLENGES OF ITS ENFORCEMENT IN THE BEGINNING OF THE 21 CENTURY".

Professor S. Perrakiw started as follows: Under the status of the U.N. charter, the classical principle of avoiding violence, meets the temptation of deviation in the so called humanitarian interventions, while the self designated multiform of armed collisions of domestic character - that often end in internationalization-aggravate the field of enforcement of a lae, that compose the confinement of the armed violence during a collision and frames human behavior against fighters and non combatants...

Some more statements, highlighted by Pr. Perrakis:

The possessed rights and the development of the International Humanitarian Law, the challenges, the parts of the collision and the study of the types of the armed collisions.

Prof. Perrakis finally stated the question of the enforcement of the human rights and the impact on each other with the international humanitarian law.

He closed his lecture with the question of the International humanitarian law in national and international levels.

ΕΝΤΑΞΙΑΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Κατά κόρον έχει λεχθεί ότι μία ευρωπαϊκή Τουρκία, μία Τουρκία πλήρες μέλος της ΕΕ, είναι προς το συμφέρον της ίδιας, αλλά και προς το συμφέρον της χώρας μας. Ως προς το πρώτο, είναι θέμα της Τουρκίας να το κρίνει και να το εκτιμήσει. Σχετικά όμως με το δεύτερο, χωρίς να διαφωνούμε ότι είναι και προς το συμφέρον μας, δεν συμμεριζόμεθα τη διάχυτη αισιοδοξία, ότι τελικά αυτό και θα συμβεί, δηλαδή ότι η γειτονική χώρα θα καταστεί πλήρες μέλος της ΕΕ. Οι πιθανότητες να συμβεί είναι εξαιρετικά μικρές και σε τέτοιο βάθος χρόνου, που εκφεύγει των δυνατοτήτων της όποιας πρόβλεψης. Ας μη συγχέουμε την επιθυμία μας με την πραγματικότητα.

Αυτή την πραγματικότητα, την τουρκική, ήλθε να μας υπενθυμίσει ένα συνέδριο που έγινε πρόσφατα στη Βρετανία, με εκ προσώπου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και φυσικά με αντίστοιχους των τουρκικών πολιτικών κομμάτων, καθώς και Τούρκους ακαδημαϊκούς και διπλωμάτες. Όπως φάνηκε στο συνέδριο, η Τουρκία λίγο-πολύ θέλει την... "αλά κάρτ" (1) αντιμετώπιση της από την ΕΕ. Λόγω του μεγέθους της και της στρατηγικής σημασίας της για την Ευρώπη, η γειτονική χώρα θα επιδιώξει μία προνομιακή μεταχείριση στην ενταξιακή πορεία της, που θα παρακάμπτει - πόσο ; δύσκολο να προσδιορισθεί - τα κριτήρια της Κοπεγχάγης. Στην ουσία τα ζητούμενα του εκδημοκρατισμού, των ατομικών δικαιωμάτων, της προστασίας των μειονοτήτων, της ελευθερίας του λόγου, είναι σύμφωνα με την τουρκική αντίληψη και πολιτική παράδοση μη διαπραγματεύσιμα θέματα, που άπτονται της ίδιας της υπόστασης του τουρκικού κράτους. Είναι σημαντική ομολογία το αναγραφέν υπό του διπλωμάτου και πολιτικού Sukru Elekdag (2) "η Τουρκία έχει μία μη ομοιογενή κοινωνική δομή και εάν εφαρμόσει πλήρως

Στρατηγού ε.α. Δ. Σκαρβέλη

τα κριτήρια της ΕΕ για τις μειονότητες, τότε θα διακοπεί η πορεία της για εθνική ομοιογενεποίηση... και θα ξεκινήσει μία πορεία εθνικού κατακερματισμού".

Τα καυτά θέματα της γείτονος τα σχετικά με την ενταξιακή προοπτική της είναι πολλά. Το σημαντικότερο όμως όλων είναι ο σημερινός ρόλος του Στρατού, που δεν έχει καμία σχέση με τα κρατούντα στο χώρο της ΕΕ. Μία αλλαγή ρόλου δεν φαίνεται επί του παρόντος - στα μάτια της ίδιας της στρατιωτικής ηγεσίας - να αντισταθμίζει όλα τα καλά της ένταξης. Είναι δύσκολο για τη δυτική σκέψη να εισχωρήσει στη σχεδόν θεική αποστολή που νοιώθουν να έχουν οι Τούρκοι στρατηγού ως προς την προστασία του έθνους τους. Αυτοί είναι οι μοναδικοί εντολοδόχοι της "Κε μαλικής Παρακαταθήκης" και έως ότου ολοκληρωθεί το Κεραλικό όραμα, δεν είναι διατεθειμένοι να καταθέσουν τα όπλα. Το πότε θα ολοκληρωθεί το όραμα, είναι μία άλλη ιστορία στα πολιτικά δρώματα της χώρας. Πάντως, να μη μας διαφεύγει ότι, ο ρόλος τους στα πολιτικά πράγματα της γείτονος είναι και θεσμικά κατοχυρωμένος. "Καθήκον των Ενόπλων Δυνάμεων είναι η προάσπιση και η προστασία της πατρίδας και της τουρκικής δημοκρατίας, όπως έχει ορισθεί στο Σύνταγμα" (3). Οι λέξεις "προάσπιση" και "προστασία" είναι λέξεις κλειδιά, που ερμηνευόμενες καταλλήλως, αναλόγως και των περιστάσεων, παρέχουν κάλυψη στο Στρατό για τις όποιες παρεμβάσεις του. Μέσα δε, από το επίσημο συνταγματικό κατοχυρωμένο Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας, παρέχεται η ευχέρεια στη στρατιωτική ηγεσία να διαδραματίζει πρωτεύοντα ρόλο σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής της χώρας.

Αξίζει να σημειωθεί ότι, το ση-

μερινό πολιτικό σύστημα της γείτονος, αυτό της κατασπλισμένης δημοκρατίας και της αποκάλυπτης στρατοκρα-

τίας, θεωρείται από τους στρατοκράτες και σαν "μοντέλλο" διακυβέρνησης. Φθάνουν να το θεωρούν μάλιστα και πολύ κατάλληλο για μετριοπαθείς Ισλαμικές χώρες και χώρες της κεντρικής Ασίας (4). Εύλογα γεννιέται το ερώτημα... τί κάνουν οι πολιτικοί σ' αυτή τη χώρα ; Πολύ απλά, φαίνεται να έχουν αποδεχθεί την κατάσταση, ίσως διότι δεν μπορούν για την ώρα να μεθοδεύσουν κάποια "αλλαγή". Ίσως όμως και διότι έχουν "βουλευτεί" μέσα στο σύστημα. Είναι σχεδόν άπιστευτο να διαβάζουμε (5) ότι, στο προαναφερθέν συνέδριο... "παρουσιάστηκε μία εκπληκτική ομοιογένεια από ψεφών, σύμφωνα με τις οποίες ο ρόλος του στρατού στην Τουρκία είναι αναντικατάστατος..." Στο σύνολό τους δε, οι εκπρόσωποι που παρουσίασαν αυτές τις απόψεις είναι εκ των ευρωπαϊστών Τούρκων. Ποιός ξέρει πόσα εγκώμια θα αφιέρωναν στο Στρατό αν δεν ήσαν και ευρωπαϊστές.

Την τουρκική πραγματικότητα δυσκολευόμεθα να αντιληφθούμε και να εξηγήσουμε και ένας από τους λόγους είναι ότι, εξαιρουμένων των ειδικών επισημών και μελετητών, δεν καταγιγνώμεθα με τη μελέτη της τουρκικής ιστορίας και πρωτίστως των πολιτικών και διοικητικών συστημάτων κάτω από τα οποία πορεύτηκε η Οθωμανική Αυτοκρατορία και τα οποία αποτελούν την κληρονομιά της σημερινής Τουρκίας. Το "μοντέλλο" έχει βαθιές τις ρίζες του. "Η στρατοκρατική αυτή και με επεκτατικές βλέψεις αυταρχική ιδεολογία της Ισλαμ οθωμανικής περιόδου είναι βέβαια αρρήκτως συνδεδεμένη με τη σημερινή νεοτουρκική συμπεριφορά" γράφει ο έγκριτος τουρ κολόγος και μελετητής της τουρκικής ζωής από ιστορικής, πολιτικής και πολιτιστικής πλευράς, Καθηγητής Π. Χιρίρογλου (6). Χαρακτηριστικό στοιχείο στρατοκρα-

κής αντίληψης είναι η παρεχομένη πληροφορία ότι, από το 1836, έτος ιδρύσεως του τουρκικού Υπουργείου Εξωτερικών, έως το 1922, από τους 38 Υπουργούς Εξωτερικών, μόνο οι 6 ήταν διπλωμάτες, όλοι οι άλλοι ήταν στρατιωτικοί (7). Η παγιωμένη αυτή αντίληψη όσον αφορά τον τρόπο διακυβέρνησης της χώρας, δεν είναι εύκολα προσαρμόσιμη στα δυτικά πρότυπα.

Κλειδί λοιπόν στην όλη ενταξιακή πορεία της Τουρκίας είναι ο στρατιωτικός παράγοντας. Με τα ολίγα, λόγω του περιορισμένου χώρου, που εξετέθησαν σχετικά με αυτόν τον παράγοντα, δεν απομένουν περιθώρια αισιοδοξίας για την πλήρη ένταξη της γείτονος. Εξάλλου από τη στάση των Τούρκων αντιπροσώπων στο συνέδριο έχει αρχίσει να διαφαίνεται ότι, η Τουρκία προσανατολίζεται προς μία... "ειδική" μεταχείρισή της από πλευράς ΕΕ, που θα της επιτρέψει ένα ελάχιστο ανταπόκρισης στα κελύσματα της Κοπεγχάγης, με ένα μέγιστο ωφελημάτων για την ίδια. Κατά πόσον αυτό θα είναι... ένταξη και πώς και πόσο θα επηρεάσει τα ελληνοτουρκικά, είναι κάτι που πρέπει από τώρα να εξετάζεται σαν ένα πιθανό ή μάλλον σαν το πιθανότερο σενάριο.

Παραπομπές

- (1) Βλ. άρθρο της Κύρας Αδάμ στην "Ελευθεροτυπία" της 12-1-01, σελ. 5.
- (2) Άρθρο του στην εφημερ. "Milliyet" στις 14-12-98.
- (3) Μεχμέτ Αλί Μπράντ, "Διατάξτε Κύριε Διοικητά", σελ. 328.
- (4) "Λευκή Βίβλος, 1998" του τουρκικού Υπουργείου Εθνικής Αμύνης.
- (5) Βλ. άρθρο υπ' αρ. (1) σημείωσης.
- (6) Π.Χιδίρογλου "Συμβολή στην Ελληνική Τουρκολογία, Τόμος Δ'", σελ. 241.
- (7) Βλ. προηγούμενη σημείωση υπ' αρ. 6, σελ. 242.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Η Ε.Α.Ε.Σ.Μ.Ε. δέχεται για δημοσίευση στους «Προβληματισμούς» τις εργασίες των μελών και φίλων της πάνω σε θέματα που περιέχονται στον κύκλο των ενδιαφερόντων της. Οι εργασίες αυτές μπορεί να είναι άρθρα, δοκίμια, συνόψεις μελετών, επιστολές καθώς και κάθε είδους πρόταση, η οποία ήθελα εκτιμηθεί χρήσιμη και καθοριστική προς το συμφέρον του Ελληνισμού. Οι εργασίες να μην υπερβαίνουν τις δύο (2) δακτυλογραφημένες σελίδες Α4. Οι εργασίες υπόκεινται στη θεώρηση της συντακτικής ομάδας για την περαιτέρω εκμετάλλευση. Οι εργασίες σε χαρτινες σελίδες ή κατά προτίμηση σε δι-σκέττες PC, δεν επιστρέφονται.

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΔΙΜΗΝΟΥ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

- **1-1-1822** Η Α' Εθνική Συνέλευση των επαναστατημένων Ελλήνων κηρύσσει στην Επίδαυρο την πολιτική ύπαρξη και ανεξαρτησία της Ελλάδος και ψηφίζει το πρώτο Ελληνικό Σύνταγμα.
- **2/14-1-1920** Το Ανώτατο Συμβούλιο της Συνδιασκέψεως Ειρήνης στο Παρίσι, αποδέχεται το σύμφωνο Τσιτάν-Βενιζέλου, σύμφωνα με το οποίο η Βόρεια Ήπειρος παραχωρείται στην Ελλάδα. Η δημοσίευση της αποφάσεως αναβάλλεται μέχρι την επίλυση του Αδριατικού προβλήματος μεταξύ Ιταλίας και Γιουγκοσλαβίας.
- **5-1-1913** Ο Ελληνικός Στόλος, υπό τον Ναύαρχο Κουντουριώτη καταναυμαχεί τον Τουρκικό κοντά στη Λήμνο. Παρήλθε χρόνος άνω των 60 ετών για να επανεμφανιστεί ο Τουρκικός Στόλος στο Αιγαίο.
- **6-1-1449** Στέφεται στο Μυστρά, ως Αυτοκράτορας του Βυζαντίου, ο Κωνσταντίνος ΙΑ Παλαιολόγος, ο οποίος ήταν και ο τελευταίος της Αυτοκρατορίας.
- **6-1-1828** Με απόφαση της Εθνικής Συνελεύσεως της Τροιζήνας φθάνει στο Ναύπλιο ο Ι. Καποδίστριας, ως πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος.
- **11-1-1915** Διακοίνωση της Συμμαχίας (Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία) προς την Ελλάδα για συμμετοχή της στον πόλεμο, στο πλευρό των Συμμάχων με ενδεικτική υπόσχεση παραχωρήσεως εδαφών της Μ. Ασίας στην Ελλάδα.
- **21-2-1913** Ο Ελληνικός Στρατός απελευθερώνει τα Ιωάννινα.

ΙΜΙΑ '96

ΜΙΑ ΗΠΤΑ ΣΤΑ ΣΗΜΕΙΑ, ΑΦΟΡΜΗ ΔΙΑ ΣΚΕΨΕΙΣ

1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Συμπληρώθηκαν πέντε χρόνια από την ελληνοτουρκική κρίση του 1996, εξ αιτίας της αμφισβήτησής από την Τουρκία της ελληνικής κυριαρχίας επί των βραχονησίδων των Ιμίων, κειμένων βορειοανατολικά της νήσου Καλύμνου στο Αιγαίο Πέλαγος.

Οι πρωταγωνιστές εκείνων των συμβάντων μοнопώλησαν και φέτος τα τηλεοπτικά μέσα. Τύψεις των υπευθύνων ; Ανησυχία του λαού ; Τις είδεν ;

Ζώντας το γενικό κλίμα προκαλούμαι να ανασύρω από το σημειωματάριό μου και να παραθέσω στην κρίση σας, μερικές από τις απόψεις-προτάσεις, που διατυπώθηκαν σε σχετική ενημέρωση των μελών και των φίλων της εταιρίας μας, λίγες ημέρες μετά τα συμβάντα. Σκέψεις και προτάσεις δια την αποφυγή μιας παρομοίας ήπιας, ήπιας σημείων, που έφερε στο φως αδυναμίες στο πολιτικό, διπλωματικό και στρατιωτικό πεδίο.

2 ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΝ ΠΕΔΙΟΝ

α. Η Ελλάς πρέπει να επαναπροσδιορίσει τις δικές της παραμέτρους επίλυσης του συντηρουμένου εκ μέρους της Τουρκίας "ανατολικού ζητήματος", αναλαμβάνουσα επιθετική πολιτική και να παύσει την παθητική του τύπου "δεν διεκδικούμε τίποτε και δεν παραχωρούμε τίποτε".

β. Η χώρας μας, λαμβάνουσα υπόψη τη διεθνή δυναμική και τη δυνατότητα εξασφάλισης των συνόρων της υπό της ΕΕ, είναι ανάγκη να μελετήσει και να απαντήσει επείγοντως το δίλημμα : "Τουρκία εντός της ΕΕ με ανεπτυγμένη οικονομία, με ελεύθερη διακίνηση προσώπων και αγαθών εντός της ελληνικής επικρατείας ή Τουρκία εκτός της ΕΕ με οικονομικά προβλήματα, αναζητούσα διέξοδο στο Αιγαίο και στη Θράκη ;"

γ. Η Ελλάς είναι σκόπιμο να κηρύξει την επέκταση της αιγιαλιθίας ζώνης στα 12 ν.μ., σύμφωνα με το υφιστάμενο διεθνές δίκαιο θαλάσσης και να αναπτύξει οικονομική ζωή στις βραχονησίδες προ πάσης προφυγής στο διεθνές δικαστήριο της Χάγης, που ενδεχομένως οι αποφάσεις του δεν μένουν ανεπηρέαστες πολιτικών σκοπιμοτήτων.

δ. Είναι απαραίτητο η Ελλάς να θέσει τέλος στην ανοχή των παραβάσεων και των παραβιάσεων του εναερίου και του θαλασσιού χώρου υπό των τουρκικών αεροπορικών και ναυτικών δυνάμεων. Φθάνει πλέον η συνεκπαίδευση αυτού του είδους. Ας γίνει ότι συμβαίνει σε παρόμοιες περιπτώσεις και στα κερσαία σύνορά μας.

ε. Η Ελλάς πρέπει να καθορίσει τους σκοπούς της εθνικής αμύνης και να δημιουργήσει ένα μόνιμο όργανο εθνικής ασφαλείας, συμβάλλουσα συγχρόνως δυναμικά και κατά προτεραιότητα στην

Αντιστρατήγου ε.α. Η. Καζούκα

επίλυση του υπάρχοντος αμυντικού προβλήματος της χώρας.

στ. Είναι αναγκαία η οργάνωση και η διεξαγωγή ψυχολογικών επιχειρήσεων από του καιρού της ειρήνης, υπό το μόνιμο όργανο της εθνικής ασφαλείας. Μια χώρα αξιοπρεπής και σοβαρή πρέπει να δημιουργήσει το απαραίτητο νομικό πλαίσιο αντιμετώπισης, κατά την ειρήνη, θεμάτων παραβάσεων και παραβιάσεων κανόνων ασφαλείας και διαρροής πληροφοριών υψίστης εθνικής σημασίας.

ζ. Είναι απαραίτητο να αναπτυχθούν σύνδεσμοι μεταξύ των Υπουργείων, που απασχολούνται με θέματα εθνικής ασφαλείας και πληροφοριών και να επιβληθεί η υποχρέωση της πλαγίας κοινοποίησης των πληροφοριών μέχρι κλιμακίου τοπικών στρατιωτικών διοικητών επιπέδου μονάδος, δια την καλύτερη αξιολόγηση, την εγκαίριότερη εκμετάλλευση και συνεπώς την επιτυχέστερη αντιμετώπιση των κρίσεων.

η. Τέλος η χώρα, μέσα στα πλαίσια της αναπόφευξης της τοπικής αυτοδιοίκησης, είναι αναγκαίο να θέσει τις απαραίτητες ασφαλιστικές δικλίδες, ώστε οι οποιοσδήποτε πρωτοβουλίες των οργάνων της να αναπτύσσονται μέσα στα θεσμικά όρια του κράτους-έθνους, διότι άλλως είναι δυνατό να αποβούν μοιραίες δια την πατρίδα.

3 ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΔΙΟΝ

α. Οι ένοπλες δυνάμεις είναι αναγκαίο να επανδρωθούν σε μεγαλύτερο ποσοστό δι' αυξησεως του αριθμού των οπλιτών πενταετούς υποχρεώσεως και εφόσον τούτο δεν καθίσταται δυνατό δια της αναγκαίας αυξησεως της θητείας. Πρέπει να συνεχισθεί με πλέον αποφασιστικά βήματα η αναδιοργάνωση και ο εξοπλισμός των ενόπλων δυνάμεων, ώστε να αποκτήσουν μεγαλύτερη ταχυκίνηση, ευελιξία, πληροφόρηση, ετοιμότητα και αποτελεσματικότητα.

β. Οι ένοπλες δυνάμεις πρέπει να αποκτήσουν σύγχρονο δόγμα εκπαίδευσεως-διοικήσεως-διευθύνσεως των επιχειρήσεων και υποστηρίξεως, προσαρμοσμένο στους σκοπούς της εθνικής αμύνης, στο χώρο, στο χρόνο, στις δυνάμεις και στην απειλή. Πρέπει να έχουν ικανή ηγεσία, αξιοκρατικά επιλεγόμενη μέσα από σταθερές και ειδικές διαδικασίες αναδεικνυομένη, προκειμένου να εμπνέει εμπιστοσύνη στους υφιστάμενους δια την εκτέλεση της αποστολής, αλλά και την εξασφάλιση των συμφερόντων τους, αφού και ευτυχώς ακόμη αποτελεί και το "συνδελφιστικό" όργανό τους.

γ. Είναι ανάγκη να καθορισθούν επακριβώς οι αποστολές και οι αρμοδιότητες των κλάδων των ενόπλων δυνάμεων, αλλά και να συντονισθούν, όπου απαιτείται, δια της οργανώσεως και λειτουργίας από του και-

ρού της ειρήνης των απαραίτητων διαδικασιών. Ο

ενιαίος ρόλος του αρχιστρατήγου πρέπει να αναζητηθεί μακράν συναισθηματισμών, ανωφελών ισορροπιών και συσχετισμών που δεν εξυπηρετούν το εθνικό συμφέρον. Οι παράγοντες εκείνοι, που υποβαθμίζουν την γνώση, την εξειδίκευση και την ευθύνη, πρέπει να επαναπροσδιορισθούν, διότι περιθωριοποιούν την ηγεσία και προάγουν την κομματικοποίηση των στελεχών.

δ. Η Σχολή Εθνικής Αμύνης πρέπει να αξιοποιηθεί και να καταστεί το φυτώριο της γνώσης, της αλληλογνωριμίας και του συντονισμού όλων των δημοσίων λειτουργιών που χειρίζονται εθνικά θέματα, κατά τα πρότυπα των ξένων κρατών.

ε. Τέλος οι ένοπλες δυνάμεις θα είναι προτιμότερο να υπαχθούν απ' ευθείας στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, μετά την απαραίτητη προς τούτο συνταγματική ρύθμιση, προκειμένου να απαλλαγούν από την κομματική παρέμβαση και την κομματικοποίηση των στελεχών, που αποβαίνουν σε βάρος της αξιοκρατίας και συνεπώς της ισχύος των. Στην εποχή της ελεύθερης οικονομίας, της τοπικής αυτοδιοίκησης, της ανεξάρτητης δικαιοσύνης, του "αλίγου κράτους", καιρός είναι οι ένοπλες δυνάμεις να απαλλαγούν της κομματικής κληρονομίας.

4 ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ο επίλογος εκείνης της ενημέρωσης κατέληγε : Θα ήθελα να επισημάνω ότι η αποτροπή και η νίκη επιτυγχάνονται με ισχυρές ένοπλες δυνάμεις και κυρίως με αξιωματικούς εκπαιδευμένους, επαγγελματικώς κατοχυρωμένους, απηλλαγμένους προβλημάτων, δοσμένους στο καθήκον στο οποίο προέχουν η φιλοπατρία, η ανδρεία, η τιμή, η υπερηφάνεια και η περηθάρχια. Αξίες, αντιλήψεις και πεποιθήσεις που επεβλήθησαν στους αξιωματικούς από τη διαπαιδαγώγηση που η πολιτεία καθόριζε.

Είναι συνεπώς η πολιτεία υπεύθυνη και υπόχρεη να τηρήσει τους αξιωματικούς σε ανάλογο βάθρο, να τους στηρίξει ηθικά και υλικά και να τους εμπιστευτεί δι' αυτά που τους ανέθεσεν.

Τα παραπάνω είναι μερικές σκέψεις, κοινές στο πλείστον των αξιωματικών, αλλά και των πολιτικών ηγεσιών. Απαιτείται όμως δια την πραγμάτωσή τους πολιτική βούληση, απηλλαγμένη προκαταλήψεων και φοβιών.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ. ΔΙΜΗΝΟΥ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2001

1. Την 11η Ιανουαρίου 2001 έγινε στα γραφεία της Εταιρείας, η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας παρουσία πολλών μελών μας.
2. Την 14η Φεβρουαρίου 2001 έγινε στα γραφεία της Εταιρείας ενημέρωση των μελών για το «**Δίκαιο του Πολέμου**» από τον Καθηγητή του Πεντείου Πανεπιστημίου κ. Σ. Περγιάη και τον Αντιστράτηγο ε.α. του Δικαστικού Σώματος κ. Γ. Σηλιάπουλο.
3. Παρεδόθησαν στο ΓΕΕΘΑ οι τέσσερις (4) μελέτες που είχαν ανατεθεί στην ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Την 7η Μαρτίου τρέχοντος έτους θα πραγματοποιηθεί, σε συνεργασία με την ΕΑΑΣ, ημερίδα στο Πολεμικό Μουσείο με θέμα «**Ο Ρόλος του Αποστράτου Αξιωματικού στην Σύγχρονη Κοινωνία**».
2. Την 26η Μαρτίου τρέχοντος έτους θα πραγματοποιηθεί ημερίδα στην πόλη της Κερκίρας με θέμα «**Εθνική Ασφάλεια και Πολιτική**».
3. Την 29η Μαρτίου τρέχοντος έτους λήγει η προθεσμία υποβολής υποψηφιοτήτων για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.
4. Την 5η Απριλίου τρέχοντος έτους θα διεξαχθούν οι αρχαιρεσίες στα γραφεία της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

*Ένα πρόβλημα σωστά τοποθετημένο,
είναι ένα πρόβλημα ήδη μισολυμένο.*

*Τα μόνα προβλήματα που μπορεί το χιόνι να λύσει
είναι τα χιονισμένα*

Τά Έθνη έχουν ιστορία. Όπως ιστορία έχουν και τα άτομα. Κάθε άνθρωπος γράφει την ιστορία του επί της γης. Λαοί που αποτελούνται από άτομα με επικούρειο νοοτροπία, χωρίς ουδεμία ανάταση της ψυχής, δεν γράφουν ιστορία. Η ιστορία του μικρού τούτου Έθνους είναι από τις διδακτικότερες ιστορίες του κόσμου. Το Έθνος μας ετοιμάζεται μετ' ολίγες ημέρες, να εορτάσει, μεγαλοπρεπώς την ενδοξότερα επέτειο της νεωτέρας ιστορίας του. Την παλιγγενεσία του. Την αναστάσή του. Την 25η Μαρτίου του 1821.

Ο αγώνας του '21 δεν ήτο αγώνας ολίγων μόνο ατόμων. Ήτο αγώνας, ο οποίος προσέλαβε ευθύς εξ αρχής πανελλήνιο χαρακτήρα και ηλέκτρισε την Ελληνική καρδιά. Επί αιώνες η ιδέα της ελευθερίας καλλιεργείτο μυστικώς στις καρδιές των σκλαβωμένων Ελλήνων και γι' αυτό η σπιθα ήρκεσε για ν' ανάψει την μεγάλη εκείνη πυρκαϊά, η φλόγα της οποίας φώτισε την οικουμένη και έκανε τότε όλους τους λαούς να ομιλούν για το νέο Ελληνικό θαύμα. Όλοι οι Έλληνες έλαβαν τότε μέρος στον αγώνα και άφησαν αθάνατο παράδειγμα στις νεώτερες γενεές των Ελλήνων, ότι, για να έλθει σε νικηφόρο πέρας ένας ευγενής αγώνας, πρέπει να συμμετέχει όλος ο λαός.

Το '21 υπήρξε πάνω απ' όλα εκδήλωση εθνικού φρονήματος. Παρά την μεγάλη φθορά, που όπως ήτο φυσικό του είχε προξενήσει η παρατεταμένη δουλεία απεδείχθη ότι ο Ελληνισμός διέθετε επαρκή αποθέματα, ώστε να αντιπαραθέσει στον σκληρό δυνάστη, αρκετή επαναστατική ύλη.

"...Όταν αποφασίσαμε να κάμωμε την Επανάσταση, δεν συλλογιστήκαμε ούτε πόσοι είμεθα ούτε πως δεν έχουμε άρματα, ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις ούτε κανένας φρόνημος μας είπε <που πάτε εδώ να πολεμίσετε με σιτοκάραβα βατσέλα>, αλλά ως μια βροχή έπεσε εις όλους μας η επιθυ-

μία της ελευθερίας μας και όλοι, και ο κλήρος μας και οι προεστοί και οι καπεταναίοι και οι πεπαιδευμένοι και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι εσυμφωνήσαμε εις αυτό το σκοπό και εκάμαμε την Επανάσταση...." "...Πρέπει να φυλάξετε την πίστη σας και να την στερεώσετε, διότι όταν επιόσαμε τα άρματα είπαμε πρώτα υπέρ πίστεως και υπέρ πατρίδος..." (Από τον λόγο του Θεοδ. Κολοκοτρώνη προς τους μαθητές του Ελληνικού Γυμνασίου την 8/10/1838).

Αποφασιστικό ρόλο στην προοπτική και προετοιμασία για την αποτελεσματική εξέγερση των Ελλήνων έπαιξε και η δράση της Φιλικής Εταιρίας, ιδρυτές της οποίας υπήρξαν ο Νικόλαος Σκουφάς, ο Εμμανουήλ Ξάνθος και ο Αθανάσιος Τσακάλωφ, των οποίων στην Οδησό το καλοκαίρι του 1814 οι φλογισμένες τους καρδιές, πήραν την μεγάλη απόφαση. Η εξάπλωσή της υπήρξε ραγδαία και έτσι σε ελάχιστο χρονικό διάστημα οι χιλιάδες των μυημένων είχαν εξαπλωθεί από την Πελοπόννησο, την Ρούμελη και μέχρι τα νησιά του Αιγαίου και του Ιονίου.

Την 24η Φεβ. 1821, στο Ιάσιο της Μολδαβίας, ο Αλέξανδρος Υψηλάντης με την περίφημη προκήρυξη που αρχή της ήταν η φράση < Η ώρα ήλθεν ώ άνδρες Έλληνες>, έθετε μία αρχή ενός αγώνος που επέπρωτο να γίνει το ολοκαύτωμα ενός υπόδουλου Έθνους. < Ο Θεός υπέγραψε για την ελευθερία της Ελλάδος και δεν παίρνει πίσω την υπογραφή του> έλεγε ο Κολοκοτρώνης. Ελευθερία ή θάνατος.!

Ο αγώνας των επαναστατημένων Ελλήνων πέρασε από πολλές φάσεις και από τρία στάδια, το στρατιωτικό, το πολιτικό και το διπλωματικό, κατά την διάρκεια της εξεγέρσεως. Οι στρατιωτικές επιχειρήσεις από το 1821 έως το 1824, στέφθηκαν από μεγάλη επιτυχία. Την περίοδο αυτή έχουμε κυριαρχία των Ελλήνων στην Πελοπόννησο, στην Στερεά

Ελλάδα και το Αιγαίο. Κολοκοτρώνης, Καραϊσκάκης, Μπότσαρης, Ανδρούτσος, Κανάρης, Παπουργιάς, Μιαούλης, Παπαφλέσσας, Μακρυγιάννης, Σαχτούρης, Μπουμπουλίνα, Τζαβέλας, Νικηταράς κ. α., τίθενται επί κεφαλής των όσων έφεραν όπλα κάθε τύπου και επινοήσεως. Οι Μαυροκορδάτος και Υψηλάντης έφεραν το βάρος του πολιτικού θέματος και ο Καποδίστριας, υπουργός εξωτερικών της Ρωσίας τότε, αγωνίστηκε και επέτυχε να μην υπάρξει ένοπλη επέμβαση των Ευρωπαϊκών δυνάμεων, γεγονός που θα κατέστρεφε την όλη προσπάθεια και θα έσβηγε κάθε ελπίδα για απελευθέρωση. Από το 1824 η Επανάσταση παρουσίασε σημαντική κάμψη. Αιτία ήταν, όπως πάντα άλλωστε, οι διαμάχες μεταξύ των πολιτικών και των στρατιωτικών, ως και η φυσική κάμψη, των σκληρώς αγωνιζόμενων μέχρι τότε Ελλήνων. Παρά την Αγγλική βοήθεια, που ήταν αποτέλεσμα της επιτυχημένης διπλωματικής πολιτικής, η Επανάσταση πέρασε μεγάλες δυσκολίες. Οι Τούρκοι έχοντας την συνεργασία της Αιγύπτου, κατάφεραν μεγάλες καταστροφές στα Ελληνικά στρατεύματα και ανακατέλαβαν αρκετά από τα εδάφη που είχαν απελευθερωθεί. Οι παράγοντες που ένωσαν τους Έλληνες ήταν ισχυροί. Δυστυχώς όμως < η δικαιοσύνη > κατά τον ποιητή, οι εγωισμοί, οι ξένες επιρροές, τα μικροσυμφέροντα, πολλές φορές διχάσαν και λειτούργησαν υπέρ του εχθρού και παρ'όλιγον να επιφέρουν την καταστροφή. Και ενώ η Επανάσταση κινδύνευε σοβαρώς συνήλθε το 1827, στην Τροιζήνα η Γ' Εθνοσυνέλευση που είχε ως αποτέλεσμα την ανάδειξη του Ι. Καποδίστρια ως Κυβερνήτου, ο οποίος κατέβαλε άοκνες προσπάθειες για την θεμελίωση του νεοσύστατου κράτους. Ακολούθησαν πολλές επεμβάσεις των ξένων δυνάμεων οι οποίες είχαν αφυπνιστεί επί του Ελληνικού θέματος και από τους φιλέλληνες της Ευρώπης και έτσι το Ελληνικό κράτος έγινε ανεξάρτητο με το Πρωτόκολλο του Λονδίνου το 1830 και την Συνθήκη του Λονδίνου το 1832. Διήλθαμε όμως τόσο ευκόλως και απλώς τα πλέον δύσκολα χρόνια της Εθνικής μας αναστάσεως με μια απλή εξιστόρηση. Και όμως αγώνας άγριος, άνισος, εξαντλητικός, ηρωικός, ανθρώπινες θυσίες, αχός, κοπέτος, δολιότητες, και ακαταμάχητη θέληση για την πολυπόθητη ελευθερία ενεγράφησαν και στεφάνωσαν εκείνες τις ώρες, τις μέρες, τους μήνες, τα χρόνια, τις πράξεις και τους ήρωες, με την δόξα. Το όλον κρίνεται εκ του αποτελέσματος.

Στην σημερινή ευδαιμονιστική εποχή όλα

αυτά φαντάζουν εξωπραγματικά, φανερό πλέον δείγμα της καταρρακώσεως των ηθικών αξιών και της αποχαυνώσεως στην οποία έχουμε επιλέξει να βιώνουμε το άγος μας. Για μας τους Έλληνες, το ανάδελφο Έθνος, οι ιστορικές μνήμες πρέπει να καταλαμβάνουν το όλον της υποστάσεώς μας και το πρόπον. Το καθήκον προηγείται του δικαιώματος. Οι θυσίες των προγόνων μας δεν ήταν χαμένες.

Δεν μας το επιτρέπει η τρισχιλιετής ιστορία μας και το αίμα των ηρώων του τόπου μας.

Στο σημερινό ασταθές εγγύς περιβάλλον όπου η χώρα μας, περιβάλλεται μόνο από προβλήματα και από γείτονες που εποφθαλμιούν και διεκδικούν τα πάντα, για να συνεχίσουμε να διατηρούμε αυτά που απέκτησαν αγωνιζόμενοι οι προγονοί μας και για να σταθούμε αντάξιοι στο πνεύμα του αγώνος του '21 και να τιμήσουμε τις θυσίες των και το αίμα τους πρέπει απαραίτητως να αγωνιστούμε και εμείς για:

1. Να υφίστανται ισχυρές, αξιόμαχες Ενοπλες Δυνάμεις, ικανές, άριστα εκπαιδευμένες και εξοπλισμένες, δια την προάσπιση της Εθνικής αξιοπρεπείας και ακεραιότητας.
 2. Εθνική μνήμη ως λαμπαδηφόρο των ενεργειών και πυξίδα Εθνικού προσανατολισμού και προβληματισμού.
 3. Παιδεία που να εμπεδώνει τις ηθικές και κοινωνικές αξίες του Έθνους.
 4. Διοίκηση απηλλαγμένη από τριτοκοσμικά σύνδρομα και χαρισματικές πράξεις κατά το δοκούν.
 5. Χάραξη Εθνικής Εξωτερικής πολιτικής, ικανής να αντιμετωπίσει τα θυελλώδη επερχόμενα και να ενώσει σταθερώς όλους τους Έλληνες.
 6. Και βεβαίως ισχυρή οικονομία.
- * Όλοι μας με τον τρόπο και την δυνατότητα ας συμβάλλουμε στην εδραίωση της Εθνικής μνήμης, ως ιστορική μας υποχρέωση. Μόνο εχθροί της πατρίδος αποστρέφονται και μισούν τον εορτασμό των Εθνικών επετείων, σκοπεύοντας στην άμβλιση της μνήμης, στην απαξίωση των θεσμών και στην ισοπέδωση των πάντων δια της αναξιοκρατίας.

ΖΗΤΩ Η 25η ΜΑΡΤΙΟΥ.

ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ.

ΖΗΤΩΣΑΝ ΟΙ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ.

Η ΡΩΣΟ-ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Υποστράτηγου ε.α. Χ. Παπαδόγεωργόπουλου

Το γεγονός της πρόσφατης προσέγγισης Ρωσίας-Κίνας μήπως ξάφνιασε τον υπόλοιπο κόσμο περισσότερο απασεί το μίσος μεταξύ των δύο αυτών μεγάλων δυνάμεων συγκλόνισε το κομμουνιστικό στρατόπεδο κατά τη διάρκεια του ψυχρού πολέμου; Πρόσφατα η Κίνα εσκεμμένα άφησε να διαρρεύσει η πληροφορία ότι οι δύο αυτοί πρώην αντίπαλοι επεξεργάζονται μία επίσημη συμφωνία ειρήνης και φιλίας. Αν και η συμφωνία αυτή δεν πρόκειται να είναι έτοιμη για υπογραφή για πολλούς ακόμη μήνες, η Κίνα σαφώς επιθυμεί αυτή να γίνει γνωστή, καθώς η Αμερική αφαιρέσει μεν εξελέξε ένα Πρόεδρο που προέρχεται από αμφιλεγόμενες εκλογές, αφαιρέσει δε και οι δύο μεγάλες αυτές χώρες (Κίνα και Ρωσία) εκδηλώνουν τις προθέσεις τους να αποτελέσουν ένα δεύτερο πόλο μεγάλης δύναμης στην παγκόσμια σκηνή. Πράγματι, σε όλα τα κοινά ανακοινωθέντα της "στρατηγικής συνεργασίας", την οποία πρόσφατα έχουν υπογράψει, αναφέρονται στα προβλήματα και τις αδυναμίες της Δύσης.

Αντίθετα με τις δεκαετίες του 1950 και 1960, όταν οι σχέσεις Κίνας και Ρωσίας είχαν ψυχρανθεί, καίτοι είχαν κοινή ιδεολογία, η έλευση του 21ου αιώνα τις βρίσκει να είναι πολύ κοντά η μία στην άλλη στα πλαίσια εξυπηρέτησης κοινών συμφερόντων. Το πρώτο είναι η απέχθεια που αισθάνονται οι χώρες αυτές προς την επικρατήσασα παγκοσμίως Δυτική, κυρίως την Αμερικανική, επιρροή στο μεταψυχροπολεμικό κόσμο. Η Ρωσία ήταν αντίθετη στην εισδοχή στο ΝΑΤΟ της Πολωνίας, της Ουγγαρίας και

της Δημοκρατίας της Τσεχίας. Η Κίνα δυσανασχέτισε με την ισχυροποίηση της συμμαχίας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής με την Ιαπωνία. Και οι δύο επέκριναν τους Νατοϊκούς βομβαρδισμούς εναντίον της Σερβίας, έχοντας αισθήσει για τη Σερβική επιθετικότητα στη Βοσνία και στο Κοσσυφοπέδιο, από το φόβο ότι ο αιματηρός πόλεμος της Ρωσίας στην Τσετσενία ή η καταστολή της ανταρσίας της Κίνας στο Ουϊβέτ και οι απειλές της εναντίον της Ταϊβάν θα μπορούσαν επίσης κάποια μέρα να προκαλέσουν μία στρατιωτική ανταπόδοση εκ μέρους της Δύσης. Και οι δύο χώρες μέχρι τώρα αντιδρούν λυσσαλέα στα Αμερικανικά σχέδια για κάποιο είδος εθνικής αντιπυραυλικής άμυνας.

Καθώς η Ρωσία και η Κίνα τα έχουν βρει σε πολλά σημεία, έχουν κατορθώσει παράλληλα να καλύπτουν τη μεταξύ τους διχόνοια με ορισμένα θέματα. Παρά τις επανειλημμένες αρνήσεις του Ιράκ, μετά τον πόλεμο στον Κόλπο, να παραδώσει τα όπλα μαζικής καταστροφής που κατέχει, όπως προέβλεπαν οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, και η Κίνα και η Ρωσία ήσαν ένθερμοι υποστηρικτές για την άρση της απαγόρευσης. Παρά τις επίσημες και ανεπίσημες υποσχέσεις περί του αντιθέτου και οι δύο χώρες εφοδίασαν τις χώρες της Μέσης Ανατολής με ύποπτο προσωπικό ή την Ασία με πυραύλους και πυρηνική τεχνολογία.

Όμως, η πλέον βασανιστική πλευρά της μεταξύ τους "συμμαχίας", είναι οι πωλήσεις της Ρωσίας στην Κίνα προηγμένης τεχνολογίας πλοίων και αεροσκαφών. Τα σπλικά αυτά συστήματα θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν

σε μία πιθανή αναμέτρηση με την Ταϊβάν, ή να επιβάλουν τις διεκδικήσεις της Κίνας για κυριαρχία επί εκτεταμένων περιοχών της Νότιας Κινεζικής Θάλασσας. Μολονότι η Κίνα υστερεί ακόμη κατά πολύ στο να ανταγωνισθεί την Αμερικανική στρατιωτική ισχύ στην Ασία, οι αγορές που κάνει από τη Ρωσία ανέρχονται σε 1 δισ. δολάρια το χρόνο, καθιστώντας την πιθανόν το μεγαλύτερο αγοραστή Ρωσικών όπλων.

Γιατί η Ρωσία το κάνει αυτό; Κατ' αρχάς, μοιράζεται με την Κίνα μία συνοριακή γραμμή άνω των 4.000 χιλιομέτρων και μία ιστορία περιοδικών αιματηρών συγκρούσεων και εχθρότητας. Η απάντηση είναι ότι η Ρωσία μέχρι τώρα βλέπει τις πωλήσεις οπλικών της συστημάτων, μάλλον περιορισμένες σε ποσότητα εάν όχι σε φονικότητα, περισσότερο σαν μία απειλή στα δυτικά συμφέροντα παρά στα δικά της. Αυτό όμως θα μπορούσε να αποδειχθεί τραγικό λάθος με ανάλογες μελλοντικές συνέπειες. Οι Στρατηγοί της ανησυχούν από το γεγονός ότι κάποια μέρα είναι δυνατόν να αντιμετωπίσουν Κινεζικές δυνάμεις εφοδιασμένες με πιο σύγχρονα πολεμικά αεροσκάφη και βομβαρδιστικά από ότι οι ίδιοι διαθέτουν. Παραμεθόριες αραοκατοικημένες περιοχές της Ρωσίας προς ανατολάς αποτελούν ήδη έναν ανησυχητικό μαγνήτη για τους Κινέζους μεταναστες, οι οποίοι ανέρχονται σε 2,5 εκατομμύρια περίπου.

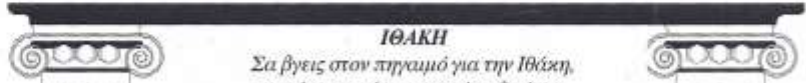
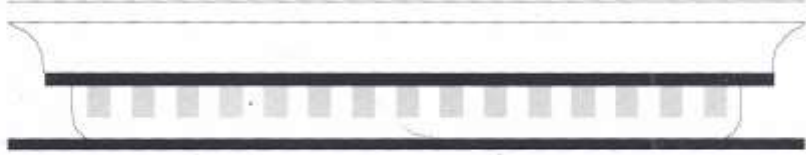
Ετσι λοιπόν θα λέγαμε ότι υπάρχουν φυσικά όρια στη μακροπρόθεσμη φιλία της Ρωσίας με την Κίνα. Το ένα είναι η αμοιβαία καχυποψία. Ένα άλλο είναι η φιλοδοξία της Ρωσίας να κυριαρχήσει ξανά σαν μία μεγάλη δη-

μοκρατική δύναμη. Ένα τρίτο είναι η πολυπολικότητα αυτή καθ'εαυτή. Όσο πιο στενές σχέσεις έχουν η Ρωσία με την Κίνα,

τόσο η Ιαπωνία θα προσβλέπει προς τις Ηνωμένες Πολιτείες για εξασφάλιση της έναντι των δύο μεγαλύτερων αντιπάλων της. Η Ινδία έχει ήδη απορρίψει περιφρονητικά το συμμαχικό άξονα Ρωσίας - Κίνας, προτιμώντας μία γνήσια πολυπολικότητα με τον εναγκαλισμό μίας μεγάλης δύναμης.

Εν τω μεταξύ η Ρωσο-κινεζική φιλία στερεείται μίας πραγματικής οικονομικής υποδομής: οι μεταξύ τους εμπορικές συναλλαγές τον περασμένο χρόνο ήταν λιγότερες από το μισό του στόχου των 20 δισ. δολλαρίων, σε σύγκριση με αυτόν της Κίνας με την Αμερική που ήταν περισσότερο από 100 δισ. δολάρια. Παρομοίως, ενώ η Κίνα επιθυμεί να παρεμποδίσει όλα τα συστήματα αντιτιτυραυλικής άμυνας, ακόμη και πολύ περιορισμένα περιφερειακά τσaiούτα, η Ρωσία προσφέρθηκε να συνεργασθεί και με την Αμερική και με την Ευρώπη επί περιορισμένης βάσεως. Η Κυβέρνηση Μπους πιθανόν να φέρει και τα δύο μέρη πιο κοντά, αλλά η Ρωσία θα ήταν δυνατόν να δεχθεί μία μετριοπαθή αμυντική συμφωνία, αλλά περισσότερο αποτελεσματική, αφού μέχρι τώρα η δική της πυρηνική αποτρεπτική ισχύς έχει μείνει άθικτη.

Η αλήθεια είναι ότι και η Κίνα και η Ρωσία έχουν να οφεληθούν ακόμη περισσότερο από μία οικονομική και πολιτική συνεργασία με τρίτους, συμπεριλαμβανομένης και της Αμερικής, παρά εμμένοντας σε μία στάση άκρατης μνησικακίας - ο,τιδήποτε και να λείη η μεταξύ τους νέα συμφωνία.

ΙΘΑΚΗ

*Σα βγεις στον πηγαμό για την Ιθάκη,
να εύχου να νάναι μακρός ο δρόμος,
γεμάτος περιπέτειες, γεμάτος γνώσεις.
Τους Λαιστργόνους και τους Κύκλωπας,
τον θημιόμένο Ποσειδώνη μη φοβήσαι,
τέτοια στον δρόμο σου ποτέ σου δεν θα βρεις,
αν μιν' η σκέψις σου υψηλή, αν εκλεκτή
συγκίνησις το πνεύμα και το σώμα σου αγγίζει.
Τους Λαιστργόνους και τους Κύκλωπας,
τον άγριο Ποσειδώνη δεν θα συναντήσεις,
αν δεν τους κουβαλεις μες στην ψυχή σου,
αν η ψυχή σου δεν τους στήνει εμπρός σου.*

*Να εύχου να νάναι μακρός ο δρόμος.
Πολλά τα καλοκαιρινά πρωινά να είναι
που με τί ευχαρίστηση, με τί χαρά
θα μπαίνεις σε λιμένας πρωτοειδωμένους,
να σταματήσεις σ' εμπορεία Φοινικικά,
και τις καλές προαμίειες ν' αποκτήσεις,
σεντέφια και κοράλλια, κεχριμπάρια κ' έβενους,
και ηδονικά μυρωδικά κάθε λογής,
όσο μπορείς πιο άφθονα ηδονικά μυρωδικά,
σε πόλεις Αιγυπτιακές πολλές να πας,
να μάθεις και να μάθεις απ' τους σπουδασμένους.*

*Πάντα στο νου σου νάχεις την Ιθάκη.
Το φθάσιμον εκεί είν' ο προορισμός σου.
Αλλά μη βιάζεις το ταξειίδι διόλου.
Καλλίτερα χρόνια πολλά να διαρκέσει
και γέρος πια ν' αράξεις στο νησί,
πλούσιος με όσα κέρδισες στο δρόμο,
μη προσδοκώντας πλούτη να σε δώσει η Ιθάκη.*

*Η Ιθάκη σ' έδωσε τ' ωραίο ταξειίδι.
Χωρίς αυτήν δεν θάβγαίνες στον δρόμο.
Αλλά δεν έχει να σε δώσει πια.*

*Κι αν παυχική την βρεις, η Ιθάκη δεν σε γέλασε.
Έτσι σοφός που έγινες, με τόση πείρα,
Ήδη θα το κατάλαβες, οι Ιθάκες τι σημαίνουν.*

Κ. Π. Καβάφης

Η ΝΕΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Οι πιθανές επιδιώξεις του Μπους για περισσότερο απομεμονωμένη εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ, για τη διατήρηση της ειρήνης στα Βαλκάνια και την άμυνα έναντι Βαλλιστικών Πυραύλων θα αποξενώσουν την Αμερική από την Ευρώπη

Αντιστρατήγου ε.α. Γ. Κοράκη

Η λαμπρότητα και το τελετουργικό της αναλήψεως της Προεδρίας των ΗΠΑ, με τις παρελάσεις και την παράδοση της βαλίτσας των Πυρηνικών, ηγείρε το αίσθημα του πατριωτισμού των Αμερικανών και προκάλεσε την ανησυχία της Ευρώπης. Ένας Κυβερνήτης πολιτείας του Νότου της Αμερικής με λγη εμπειρία στην εξωτερική πολιτική, κέρδισε την Προεδρία στις ΗΠΑ, και φαίνεται να επικρατούν εντονότερες τάσεις απομονωτισμού, τώρα, απ'ότι προηγουμένως.

Κατά τη διάρκεια της προεκλογικής του εκστρατείας, ο Μπους και οι σύμβουλοί του εξέπληξαν τους Ευρωπαίους ηγέτες με την τάση για απομάκρυνση των Αμερικανικών στρατευμάτων από τα Βαλκάνια, την ακύρωση της συμφωνίας των Αντιβαλλιστικών Βλημάτων. Όμως, μέλη της Ομάδας Μπους προσπάθησαν να ηουκάσουν τους Ευρωπαίους, αλλά ακόμη επικρατούν αμφιβολίες για την συμπεριφορά του ίδιου του Μπους. Γνωρίζουν ότι αυτός δεν έχει πείρα με εξωτερικά θέματα και ότι ταξίδευσε έξω από την Αμερική τρεις μόνο φορές.

Η πραγματικότητα, όμως, είναι κάπως διαφορετική. Ο Μπους ταξίδευσε εκτός Αμερικής τουλάχιστον διπλάσιες φορές από ότι διαδίδεται. Αλλά έχει έμπειρους ισχυρούς συμβούλους, που τυχάνουν τις εκτιμήσεως των Ευρωπαίων. Όπως είναι φυσικό τις πρώτες ημέρες της αναλήψεως της Κυβερνήσεως, ασχολήθηκαν με διευκρινήσεις. Η 14 Ράϊς ετόνισε ότι πρώτο της

μέλημα είναι να διατηρήσει τους συμμάχους των ΗΠΑ ισχυρούς. Ο Πάουελ προσφώνησε το ΝΑΤΟ ως το θεμέλιο των Αμερικανικών σχέσεων με την Ευρώπη. Κανένας δεν πιστεύει ότι οι ΗΠΑ, υπό τον Μπους, σκοπεύουν να αποσυρθούν από τη διεθνή σκηνή.

Αλλά όλοι γνωρίζουν ότι η Κυβέρνηση των ΗΠΑ δεν έχει ακόμη επακριβώς καθορίσει τα Αμερικανικά συμφέροντα, σε σχέση με τον υπόλοιπο κόσμο. Αυτό σημαίνει επαναπροσανατολισμό των Ατλαντικών σχέσεων. Όσον αφορά στα θέματα ασφαλείας και εξωτερικής πολιτικής, το μέλλον φαίνεται να κρύβει επιφυλάξεις. Αν και τους συνδέει η στρατιωτική συμμαχία και το καθημερινό εμπόριο, οι ΗΠΑ και η Ευρώπη προδικάζουν διαφορετική πορεία και αξιωματούχος της ΕΕ επισήμανε ότι καιτοι η νέα Κυβέρνηση διαθέτει έμπειρους επιτελείς, πολλοί από αυτούς δεν έχουν ακόμη καλή αντίληψη της σημερινής Ευρώπης.

Ο Μπους δήλωσε προς έκπληξη, ότι η πρώτη χώρα που θα επισκεφθεί είναι το Μεξικό. Φαίνεται ότι η εξωτερική του πολιτική θα στραφεί προς την Λατινική Αμερική και την Ασία. Όμως τον Δεκέμβριο, όταν ο Γάλλος Πρόεδρος επισκέφθηκε την Ουάσιγκτον, είχαν μιας ώρας συνάντηση στην οικία του Γάλλου Πρέσβυ. Τότε κάποιος από τους ακολούθους του είπε ότι αυτό είναι μήνυμα ότι ο Μπους φαίνεται ότι θα στραφεί περισσότερο προς τους συμμάχους. Επίσης ο Μπους προσκάλεσε τον Μπλερ στην Ουά-

σιγκτον.

Όταν ο Μπους συναντήσει τους Ευρωπαίους συναδέλφους, θα συζητήσουν πολλά θέματα και ιδιαίτερα την υποστήριξη του εμπάρκο εναντίον της Βαγδάτης που έχει χαλαρώσει τελευταία από την Ευρώπη. Οι πληροφορίες ότι ο Σαντάμ του Ιράκ έχει επαναδραστηριοποιήσει το πρόγραμμα των όπλων, υποκινούν τους σκληροπυρηνικούς της Κυβέρνησης των ΗΠΑ να ασχοληθούν σοβαρά και πάλι με τον Σαντάμ και να εμποδίσουν τις προσπάθειες των συμμάχων να σταματήσουν την απομόνωση της Βαγδάτης. Οι βομβαρδισμοί στα περίχωρα της Βαγδάτης στις 17-2-2001 επιβεβαιώνουν την εκτέλεση.

Οι Ευρωπαίοι ενοχλήθηκαν με τις προεκλογικές δηλώσεις ότι θα απομάκρυναν τα Αμερικανικά Στρατεύματα από τις επιχειρήσεις στη Βοσνία και στο Κόσοβο. Τώρα η Κυβέρνηση των ΗΠΑ υποχωρεί δηλώνει ότι είναι σημαντικό να επανεξετασθεί το θέμα της αναπτύξεως Αμερικανικών Δυνάμεων, αλλά αυτό θα γίνει σε συνεργασία με τους συμμάχους. Ακόμη και ότι θα προχωρήσουν δε σε διακανονισμό για το μίσρασμα των υποχρεώσεων. Οι ΗΠΑ θα διατηρήσουν την απαιτούμενη παρουσία στην περιοχή για αποτροπή τυχόν επιθέσεως. Ένας Αμερικανός επίσημος του ΝΑΤΟ στο Κόσοβο, δηλώνει ότι η προσπάθεια της Αμερικής για να ηγηθεί στα Βαλκάνια δεν πρέπει να εξαρτάται από την εκεί παρουσία των στρατευμάτων της.

Αντίθετα όμως μερικοί στο Κόσοβο, πιστεύουν ότι μόνο τα

Αμερικανικά στρατεύματα παρέχουν σιγουριά στην περιοχή, πράγμα που δεν γίνεται με τους Ευρωπαίους και με αυτή τη σκέψη, οι Ευρωπαίοι δεν έχουν άλλη επιλογή από το να επωμισθούν περισσότερη ευθύνη για τα Βαλκάνια. Γι' αυτό οι ΗΠΑ θα δώσουν πιθανόν στην Ευρώπη τη δυνατότητα για ανάπτυξη της Αμυντικής τους Ταυτότητας και θα παραχωρήσουν περισσότερη ευθύνη, χωρίς παράλληλα να διαστέλλουν να επισημαίνουν τις υπάρχουσες στρατιωτικές ελλείψεις. Το θέμα όμως δεν πρέπει να μείνει στα λόγια, απλά επιβάλλεται, οι Ευρωπαίοι να προχωρήσουμε στην κάλυψη των ελλείψεων με την αύξηση των αμυντικών δαπανών.

Αυτό δε που προκαλεί γκρίνιες μεταξύ των Ευρωπαίων είναι η απόφαση των Ρεπουμπλικάνων να αναπτύξουν το Αμυντικό Βαλλιστικό Πρόγραμμα. Εθνικά συμφέροντα πιθανόν να οδηγήσουν τον Μπλερ να ταχθεί υπέρ του προγράμματος αλλά κανένας άλλος στην Ευρώπη δεν θα έχει πεισθεί γι' αυτό. Οι Ευρωπαίοι ηγέτες φοβούνται ότι τα σχέδια των ΗΠΑ θα ακυρώσουν το καθεστώς ελέγχου των όπλων και θα ενθαρρύνουν την Ρωσία και την Κίνα να ενισχύσουν το οπλοστάσιό τους.

Η Ρωσία έχει κάνει βολιδοσκοπήσεις για να τύχει ανταλλάγματος με οικονομική βοήθεια και μείωση των πυρηνικών κεφαλών, στην περίπτωση που θα ακυρωθεί η Αντιβαλλιστική Συνθήκη (ABM), πράγμα που θα επιτρέψει στον Μπους να προχωρήσει στα σχέδιά του με ελαφρά συνείδηση. Στην Ευρώπη υποψιάζονται ότι, αργά ή γρήγορα, τα όνειρα των Αμερικανών για την πυραυλική προστασία θα γίνουν πραγματικότητα. Μερικοί δε έχουν υποστηρίξει ότι οι Ευρωπαίοι δεν πρέπει να περιμένουν ότι μπορούν να σταματήσουν το θέμα, αλλά να εύχονται οι πυραυλικές τεχνολογικές προκλήσεις να αποδειχθούν ανυπερβλήτες από τις ΗΠΑ.

Οι Σοσιαλιστικές Ευρωπαϊκές χώρες ασπάζονται την σπου-

δαιότητα της συγκώνευσης των πολυμερών συνθηκών και δεσμών που αποτελούν ένα Παγκόσμιο Διοικητικό Σύστημα. Αλλά οι Αμερικανοί συντηρητικοί, δεν ανέχονται τέτοιους περιορισμούς στις μονομερείς ενέργειες. Οι Ευρωπαίοι πιστεύουν ότι οι παγκόσμιες προειδοποιήσεις και οι γενεπικές τροποποιήσεις αποτελούν απειλές που πρέπει να τυχάνουν της προσοχής της Διπλωματίας. Όμως η ομάδα της εθνικής ασφάλειας του Μπους πολύ δύσκολα πιστεύει σ' αυτές τις ανησυχίες. Η ΕΕ είναι από μακρόν προσηλωμένη στα ΗΕ και τις Διεθνείς εξελίξεις. Οι Ευρωπαϊκές χώρες συνολικά ξεδεύουν τρεις φορές περισσότερο από ότι, οι ΗΠΑ στις δαπάνες εξωτερικής βοήθειας. Τον τελευταίο καιρό ο Μπους επαλήθευσε μερικούς φόβους με την ενέργειά του να περικόψει πιστώσεις προς τους Διεθνείς οργανισμούς, που ήταν υπέρ των αμβλώσεων.

Οι Αμερικανικές τάσεις απομονωτισμού θα ενδυναμώσουν τις αντιαμερικανικές τάσεις στην ΕΕ και θα καταλήξουν σε διαμάχες μεταξύ των δύο ηπειρών. Αλλά υπάρχει και μια περισσότερο ελπιδοφόρα έκβαση. Οι ανταγωνισμοί, μεταξύ μιας ολοκληρωμένης και αυτόνομης Ευρώπης και των ΗΠΑ, περιπλέκονται από τους φόβους ότι η Αμερική θα υπερισχύσει. Τώρα όμως οι Ευρωπαίοι έχουν την ευκαιρία να υπερνικήσουν αυτούς τους φόβους. Σε πολλά μέτωπα (από τη διατήρηση της ειρήνης μέχρι την αλλαγή κλίματος στην δημοκρατική αντίληψη της Ρωσίας) είναι σε καλύτερη, από παλαιότερα, θέση για να δημιουργήσουν ένα μέλλον, που θα ταιριάζει στις επιδιώξεις τους.

Τέσσερα είναι τα θέματα τα οποία εκκρεμούν μεταξύ των ΗΠΑ και της ΕΕ και επί αυτών αναμένεται η τοποθέτηση της νέας Κυβέρνησης των ΗΠΑ.

Η Πυραυλική Αμυνα :

Ο Υπουργός Αμυνας των

ΗΠΑ (Ράμφελντ) είναι ο πιο μεγάλος υποστηρικτής της Πυραυλικής Αμυνας.

Καμία Ευρωπαϊκή Κυβέρνηση δεν υποστηρίζει την Πυραυλική Αμυνα και προειδοποιούν ότι τα σχέδια των ΗΠΑ θα αναθερμάνουν την κούρσα των εξοπλισμών.

Το Ιράκ :

Ο Πάουελ δηλώνει ότι θα μειωθούν οι διεθνείς κυρώσεις όχι όμως και στο Ιράκ. Οι σκληροπυρηνικοί θέλουν να πιέσουν τον Σαντάμ και να διατηρήσουν τον αποκλεισμό.

Οι κυρώσεις έχουν χαλαρώσει και οι Ευρωπαίοι θέλουν το πετρέλαιο του Ιράκ. Η Βρετανία πιθανόν να διατηρήσει τις κυρώσεις, αλλά οι άλλες Ευρωπαϊκές χώρες φαίνονται διατεθειμένες να εγκαταλείψουν τον αποκλεισμό. Η δράση των ΗΠΑ εναντίον του Ιράκ σχεδιάζεται σε υψηλή προτεραιότητα.

Η διατήρηση της ειρήνης στα Βαλκάνια :

Ο Μπους κατά την προεκλογική εκστρατεία δήλωσε ότι οι στρατιώτες των ΗΠΑ θα αποχωρούσαν από την περιοχή. Από τότε, όμως, παρατηρείται κάποια υποχώρηση, αλλά επιμένουν στην ελάττωση της παρουσίας των στρατευμάτων τους.

Οι Ευρωπαίοι προειδοποίησαν ότι αυτή η ενέργεια θα αποσταθεροποιούσε την περιοχή. Επιθυμούν δε την παραμονή των στρατευμάτων των ΗΠΑ, ως δείγμα της δεσμεύσεως των ΗΠΑ για την ασφάλεια της Ευρώπης.

Το Εμπόριο :

Ο Μπους γενικά υποστηρίζει το ελεύθερο εμπόριο. Αλλά θα παίρνει προστατευτικά μέτρα για τις μεγάλες επιχειρήσεις, εάν στην οικονομία παρατηρείται ύφεση.

Οι Ευρωπαίοι υποστηρίζουν τους εργάτες και τα περιβαλλοντικά δεδομένα στις συμφωνίες του εμπορίου και τους περιορισμούς της εισαγωγής ορισμένων Αμερικανικών αγαθών, πράγμα που ενοχλεί τις ΗΠΑ.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΘΗΚΕΥΤΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΣΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΩΝ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Εισαγωγή

Τις τελευταίες δεκαετίες οι επιχειρησιακές μονάδες του Στόλου αλλά και η αεροπορία του Π.Ν έχουν εξελιχθεί σημαντικά. Στις Ελληνικές θάλασσες κυκλοφορούν νεότερες πλατφόρμες με υπεράσύγχρονα οπτικά συστήματα που εξασφαλίζουν ναυτική εμπλοκή πέραν του ορίζοντος με τον κυβερνήτη του πλοίου να χειρίζεται τα συστήματα και να διευθύνει την μάχη μέσα από κονσόλες στην σκοτεινή αίθουσα του "Κέντρου Πληροφοριών Μάχης".

Τα συστήματα του πολεμικού πλοίου πρέπει να λειτουργούν αξιόπιστα και οικονομικά.

Τούτο απαιτεί σύγχρονα και αποτελεσματικά Logistics που απλά σηματοδοτούν την ανάγκη για ικανοποίηση των πελατών του "εφοδιαστικού συστήματος" στον σωστό χρόνο, στο σωστό τόπο, στην σωστή ποσότητα και ποιότητα και φυσικά στο σωστό κόστος. Ο,τι μετρά πλέον είναι «ο πελάτης και η προσωπική του ικανοποίηση» με βασικό κριτήριο το κόστος στα πλαίσια της εξασφάλισης των επιχειρησιακών αναγκών.

Η σύντομος αυτή παρουσίαση έχει σαν στόχο να εντοπίσει την παρούσα κατάσταση στα εφοδιαστικά κέντρα του Π.Ν και να προτείνει διαρθρωτικές επεμβάσεις οι οποίες θα αλλάξουν ριζικά την εικόνα μέσα στα επόμενα 1-2 χρόνια.

Η Ανάγκη

Η ανάγκη λοιπόν που ανακύπτει για την ικανοποίηση των αναγκών των πελατών του "εφοδιαστικού συστήματος" δύναται να συνοψισθεί στην προμήθεια συστημάτων "με χαμηλό κόστος ιδιοκτησίας" που θα δύνα-

νται να υποστηριχθούν "εφοδιαστικά" μέσα από σύγχρονες υποδομές Logistics βασισμένες στην αρχή της εφαρμογής των καλύτερων εμπορικών πρακτικών.

Η Παρούσα Κατάσταση

Η παρούσα κατάσταση των Αποθηκευτικών Κέντρων (Α.Κ) στις δύο κύριες βάσεις του Π.Ν δεν δύνανται να χαρακτηριστεί ικανοποιητική και ευχάριστη. Πολύ χαρακτηριστικά θα έλεγε κάποιος ότι δεν έχει καταβληθεί προσπάθεια να εφαρμοσθούν στα "Α.Κ" οι "καλύτερες εμπορικές πρακτικές"

(best commercial practices), γεγονός που εάν πραγματοποιείτο θα συνέβαλε αυτό και μόνο στην ορθολογική οργάνωση και λειτουργία των "Α.Κ" σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα.. Ειδικότερα η γενική εικόνα έχει ως ακολούθως

* Υφίσταται ένας πολύ μεγάλος αριθμός αποθηκών κατεσαρμένους για την αποθήκευση των υλικών στους χώρους των "Α.Κ"

* Δεν υφίστανται τα κατάλληλα αποθηκευτικά συστήματα

* Δεν υφίστανται συστήματα αυτοματισμών για "επιλογή", και "μεταφορά" "δρ ομολόγηση" των παραγγελιών.

* Δεν υφίσταται σύστημα αποστολής των παραγγελιών στους πελάτες

* Δεν υφίσταται σύστημα διαχείρισης των υλικών σε ότι αφορά την "παραλαβή", "αποθήκευση" "απογραφή" και "αποστολή" των υλικών με "γραμμωτούς κωδικούς"

* Δεν υφίστανται τα απαραίτητα μηχανήματα χειρισμού των υλικών

Θα μπορούσαν να καταγραφούν δεκάδες άλλα "δεν" αλλά τούτο θα ήτο και κουραστικό και αναποτελεσματικό αφού θα δρομολογούσε μια απογοητευτική τόσο στους χειριστές όσο και στους

λαμβάνοντας τις αποφάσεις.

Προτάσεις Βελτίωσης

Οι προτάσεις βελτίωσης εκκινούν με τη φιλοσοφία της εφαρμογής εκείνων των εμπορικών πρακτικών που έχουν εφαρμοσθεί με επιτυχία στην βιομηχανία και το εμπόριο. Οι προτάσεις διαχωρίζονται σε δύο κατηγορίες. Την κατηγορία των βασικών αρχών βελτίωσης που απαιτούν πολιτική βούληση (βούληση ηγεσίας) και την κατηγορία των τεχνικών προτάσεων βελτίωσης

* Προτάσεις που απαιτούν πολιτική βούληση

1. Άμεση εφαρμογή του συστήματος γραμμωτών κωδικών σε όλο το φάσμα της εφοδιαστικής αλυσίδας (Ταχύτητα και με ακρίβεια αναγνώριση, παραλαβή, διακίνηση, αποθήκευση ελεγχος και διανομή των υλικών)

2. Κατάργηση των πολλαπλών δημιουργία αποθηκών στα "Α.Κ" και ενιαίων μεγάλων αποθηκών με εκμετάλλευση του ύψους στις οποίες θα διενεργείται η παραλαβή, η αποθήκευση και διανομή-αποστολή των υλικών με εγκατάσταση των αναγκαίων συγχρονων συστημάτων αποθήκευσης και συστημάτων "επιλογής", "μεταφοράς" και "αποστολής" των παραγγελιών (Εξοικονόμηση προσωπικού, μέσων και χώρων με ταυτόχρονο αποτελεσματικό έλεγχο των υλικών)

3. Εγκατάσταση ολοκληρωμένων πληροφοριακών συστημάτων Logistics διαχείρισης αποθηκών και δρομολόγησης παραγγελιών (συμπλήρωση του NEMES που είναι βασικά ένα σύστημα προγραμματισμού αναπλήρωσης και διαχείρισης αποθεμάτων καθώς και

χορηγίας των υλικών, χωρίς να ενδιαφέρεται για την διαχείριση και την διοίκηση των υλικών εντός της αποθήκης)

4. Χρησιμοποίηση υπηρεσιών τρίτων (outsourcing) για εκτέλεση μιας σειράς εργασιών στα "Α.Κ", πρακτική που θα συμβάλει στην αποτελεσματικότερη, ταχύτερη και οικονομικότερη υλοποίηση έργων που τώρα δεν πραγματοποιούνται είτε από έλλειψη εμπειριών, είτε από έλλειψη κατάλληλου προσωπικού.

5. Χρήση των αρχών και διαδικασιών του e-commerce

* Τεχνικές προτάσεις Βελτίωσης

1. Κατάλληλη διαμόρφωση των ενισίων αποθηκών κατά τρόπο που να ικανοποιούνται οι αποθηκευτικές ανάγκες κυρίως των ανταλλακτικών και υλικών που υποστηρίζουν συστήματα προώσεως και επικοινωνιών καθώς και οπτικά συστήματα πάσης φύσεως (ράφια σε στεναούς

διαδρόμους με αυτόματα "retrieving", "picking" και "shorting" των υλικών και των παραγγελιών).

2. Απόκτηση και ασύρματου δικτύου και ασύρματων τερματικών (scanners) μέσω των οποίων θα εκτελείται σημαντικός αριθμός εφοδιαστικών εργασιών.

3. Συγκέντρωση παραγγελιών με σύστημα ταινιοδρόμων στους χώρους φόρτωσης και αποστολής στους πελάτες με χρήση ενός πληροφοριακού προγράμματος φόρτωσης και δρομολόγησης παραγγελιών (αποφυγή κατασπατάλησης ανθρωπίνων πόρων πλοίων και υπηρεσιών, λειτουργία "Α.Κ" δίχως πίεση και παράδοση των παραγγελιών στην "πύρτα του πελάτου")

4. Αποστολή αιτήσεων υλικών ηλεκτρονικά από τους πελάτες στα "Α.Κ" μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Ιδιαίτερη πρόνοια θα έχει ληφθεί για άμεση προώθηση των επείγουσών αιτήσεων στους πελάτες μέσα από το πρόγραμμα δρομολόγησης των παραγγελιών

5. Δημιουργία ενός "SERVICE MARKET" στο οποίο θα διατίθενται όλα τα κοινά υλικά

Τα Αποθηκευτικά Κέντρα τον 21ον Αιώνα

Τον 21ον αιώνα όλα θα πρέπει να είναι

διαφορετικά στις Ε.Ε.Δ. Ειδικότερα Το Π.Ν θα κληθεί να καλύψει επιχειρησιακές απαιτήσεις τελείως διαφορετικές.

Οι Ε.Ε.Δ θα μειωθούν σημαντικά και θα στελεχώνονται σχεδόν αποκλειστικά από επαγγελματίες (επαγγελματικός στρατός). Οι αποστολές θα είναι μικτές (διακλαδικές) και θα απαιτούν υψηλό συντονισμό και απόλυτη ποιότητα το οποίο σημαίνει κατά βάση απόλυτη αξιοπιστία συστημάτων και απόλυτη ποιοτική υποστήριξη Logistics. Οι επιχειρήσεις θα διευθύνονται από τον αρχηγό του μικτού επιτελείου επιχειρήσεων (ΜΕΕ) και οι κύριες απαιτήσεις του ΥΕΘΑ από τα Γενικά Επιτελεία θα αναφέρονται κυρίως σε θέματα Ανθρώπινων Πόρων (πρόσληψη και εκπαίδευση προσωπικού, Υποδομές και Διοικητική Μέριμνα (Logistics). Σε αυτό το περιβάλλον η ανάγκη για υποδομές Logistics όπου τα υλικά θα προμηθεύονται και θα διακινούνται προς τους πελάτες με ταχύτητα, ακρίβεια και χαμηλό κόστος θα είναι μία απαίτηση που στην ουσία θα αξιολογεί-βαθμολογεί την ηγεσία και το προσωπικό του Π.Ν.

Η δημιουργία λοιπόν State-of-the-Art Κέντρων Αποθήκευσης και Διανομών είναι πλέον αδήριτος ανάγκη που θα πρέπει να υλοποιηθεί το συντομότερο δυνατό. Η ηγεσία του Π.Ν θα πρέπει άμεσα να στρέψει την προσοχή της στα θέματα υποστήριξης των συστημάτων παρα σε θέματα απόκτησης των, αφού ετοι και αλλιώς, η προμήθεια συστημάτων μειζονος σημασίας θα ανατεθεί σύντομα σε μια αναδιοργανωμένη Ενιαία Υπηρεσία Προμηθειών/Defense Procurement Agency που θα είναι ανεξάρτητη από παντός είδους επιρροές. (αχι την σημερινή ΓΔΕ). Επίσης οι οποίοι σχεδιασμοί υποδομών Διοικητικής Μέριμνας θα πρέπει κατά την γνώμη του υπογράφοντος να λαμβάνουν υπόψη την προοπτική της υπάρξεως - στο σχετικά εγγύς μέλλον -μιάς ενιαίας διαίκησης Δ.Μ και για τους τρεις κλάδους των ΕΕΔ, ενοποίηση που θα αποφέρει τεράστιες οικονομίες κλίμακος αλλά κυριότερα «υψηλή επιχειρηματική ετοιμότητα των οπλικών συστημάτων»

Το θετικό είναι ότι στην Ελλάδα υφίσταται πλέον οι μηχανισμοί-τεχνογνωσίες που δύνανται να εκτελέσουν τέτοια έρ-

γα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα και μεγάλες πολυεθνικές και ελληνικές επιχειρήσεις προσφεύγουν πλέον σε αυτούς για την οργάνωση και λειτουργία "Αποθηκευτικών Κέντρων -Κέντρων Διανομής" υψηλών προδιαγραφών που δεν έχουν να ζητήσουν σε τίποτα από ανάλογες ευρωπαϊκές ή αμερικανικές συλλήψεις-εφαρμογές.

Δεν απομένει παρα η υλοποίηση της φιλοσοφίας για προσφυγή σε επιτυχημένες εμπορικές πρακτικές και η βούληση της ηγεσίας που θα πρέπει να εμφανιστεί στους προϋπολογισμούς, για να μπορέσει το Π.Ν να ανταποκριθεί στις προκλήσεις του μέλλοντος.

Η κίνηση αυτή θα προσδώσει μια δυναμική πρωτοπορίας και κινήτρων στο Π.Ν και το προσωπικό που απασχολείται στις λειτουργίες και δραστηριότητες Logistics, αυξάνοντας σημαντικά την αποτελεσματικότητα και παραγωγικότητα.

Σημείωση συγγραφέως: Το άρθρο αυτό αφορά και τους άλλους κλάδους των ΕΔ μιά και παρόμοια κατάσταση επικρατεί και σε αυτούς

Οι εκφραζόμενες απόψεις στα δημοσιευόμενα στις εκδόσεις της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ. άρθρα, αποδίδονται αποκλειστικά στους συγγραφείς των και δεν αντιπροσωπεύουν απαραίτητα τις θέσεις της Εταιρείας

Πολλά προβλήματα, που ο κόσμος σήμερα αντιμετωπίζει, είναι το τελικό αποτέλεσμα βραχυβίων μέτρων που έχουν ληφθεί κατά το παρελθόν.

Η δεκαετία 1990 αποτελεί ορόσημο δια την γενίκευση της χρησιμοποίησης των ηλεκτρονικών μικροπολογιστών (Η/ΜΥ) ως μέσων αυτόματης επεξεργασίας δεδομένων. Τούτο οφείλεται αφ' ενός μεν στην μεγάλη αύξηση της ταχύτητας επεξεργασίας των Η/ΜΥ, σε συνδυασμό με την δραματική μείωση της τιμής αυτών, αφ' ετέρου δε στην ανάπτυξη δικτυωμάτων, όπου απεριόριστος σχεδόν αριθμός Η/ΜΥ μορφής προσωπικού υπολογιστή (Personal Computer - PC), συνδεδεμένοι ως κόμβοι στα δικτυώματα αυτά, δίδονται εξυπηρετούνται ως πελάτες (clients) από άλλους ισχυρούς Η/ΜΥ μορφής εξυπηρετητή (server), σε διάφορες υπηρεσίες, όπως, κυρίως, η εκμετάλλευση πληροφοριών από την τηρούμενη στους τελευταίους βάση δεδομένων και δευτερευόντως οι εκτυπώσεις, το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (e-mail) κ.λπ. Ο τρόπος αυτός λειτουργίας είναι γνωστός ως περιβάλλον πελάτη (client) - εξυπηρετητή (server). Τα υπ' όψη δικτυώματα, αναλόγως του μεγέθους της καλυπτόμενης από αυτά γεωγραφικής εκτάσεως, δίδονται να έχουν την μορφή Τοπικής Περιοχής (Local Area Network - LAN), Μητροπολιτικής Περιοχής (Metropolitan Area Network - MAN) και Ευρείας Περιοχής (Wide Area Network-WAN).

Η κερηκτική εξ' άλλου ανάπτυξη προσφότος της τεχνολογίας του Διαδικτύου (Internet), που επιτρέπει την διασύνδεση σε αυτό και λειτουργία σε περιβάλλον client-server τόσο μεμονωμένων PC, όσον και PC συνδεδεμένων στα αναφερόμενα δικτυώματα, προσέθεσε ήδη σημαντικές δυνατότητες δια την σε παγκόσμιο επίπεδο ενημέρωση, εκπαίδευση, αλλά και διεξαγωγή ηλεκτρονικού εμπορίου (e-commerce) μέσω τούτου. Κύρια στοιχεία της τεχνολογίας αυτής είναι τα τυποποιημένα πρωτόκολλα επικοινωνίας στο Διαδίκτυο, ο Παγκόσμιος Ιστός (World Wide Web - WWW) του Διαδικτύου και τα πρότυπά του, η Java, ως η πλέον σύγχρονη γλώσσα προγραμματισμού εφαρμογών δικτύου, όπως και τα πρωτόκολλα του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

Υπό τις ανωτέρω συνθήκες πραγματοποιήθηκε μια θεμελιώδης στροφή αναφορικά με τον τρόπο του υπολογίζεσθαι από εκείνον των μεμονωμένων PC ή εξεχρονκεντρικό (platform centric computing) στον βασιζόμενο σε δικτυώματα Η/ΜΥ ή δικτυωματοκεντρικό (network

centric computing). Τώρα η πληροφορία δίδεται να δημιουργείται, να αποτελεί στοιχείο εκμεταλλεύσεως και να διαβιβάζεται ταχύτατα καθ' όλο το εύρος ενός εξαιρετικά επιτεργενοφς περιβάλλοντος επεξεργασίας δεδομένων. Την στροφή αυτήν εκμεταλλεύθηκαν επιτυχώς πρώτοι οι ιδιώτες επιχειρηματίες, με την δημιουργία εταιρικών και με τεχνολογία Διαδικτύου εσωτερικών δικτυωμάτων (intranets) μορφής LAN, MAN και WAN, προς απόκτηση ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος στις εμπορικές επιχειρήσεις.

Αναγνωρίζοντας την ανωτερότητα του υπολογίζεσθαι δικτυωματοκεντρικός το Υπουργείο Αμύνης των Η.Π.Α. ανέπτυξε την γενική ιδέα (concept) του Δικτυωματοκεντρικού Πολέμου (Network Centric Warfare), η οποία κατέχει καίρια θέση στο έγγραφο των Αρχηγών των Γενικών Επιτελείων των Κλάδων Ε.Δ., που εκδόθηκε στις 16 Ιουνίου 1996 και φέρει τον τίτλο Διαολοδικό Όραμα 2010. Στο έγγραφο τούτον εκτίθεται η επιχειρησιακή ιδέα του ενιαίου πολέμου και τίθενται τα δικτυώματα αυτόματης επεξεργασίας δεδομένων - με την ικανότητά τους να διασπείρουν πληροφορίες ταχέως - στο κέντρο της στρατιωτικής στρατηγικής κατά την επόμενη δεκαετία. Την ιδέα αυτή χαρακτηρίζουν τα στοιχεία του Κυρίαρχου Στρατιωτικού Ελιγμού, της Συμπλοκής Ακρίβειας, της Εντοπισμένης Διοικητικής Μέριμνας και της Πολυδιάστατης Προστασίας, όλων ενεργητοποιούμενων δια της Υπεροχής Πληροφοριών, προκειμένου να επιτευχθεί ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στις στρατιωτικές επιχειρήσεις.

Ως δικτυωματοκεντρικός Πόλεμος ορίζεται ix "... Μια γενική ιδέα στρατιωτικών επιχειρήσεων, που χαρακτηρίζεται από υπεροχήν πληροφοριών, και η οποία παράγει αυξημένη μάχη ισχύ, δια της δικτυωματούσεως των αισθητηρίων μέσων, των στόμων που λαμβάνουν τις αποφάσεις και των με την ευρεία έννοια εκτοξευόντων πυρά, ώστε να επιτευχθεί διαμορφωμένη ενημερότης, αυξημένη ταχύτητα της διοικήσεως, υψηλότερος ρυθμός επιχειρήσεων, μεγαλύτερη καταστρεπτικότητα, αυξημένη επιβιωσιμότητα και ένας βαθμός αυτοσυγχρονισμού".

Η ανωτέρω ιδέα υλοποιείται δια της αναπτύξεως τριών παραλλήλων και διαλειτουργικών μεταξύ τους δικτυωμάτων αυτόματης επεξεργασίας και ανταλλαγής δεδομένων, όπως φαίνεται στον Πίνακα :

Δικτυώματα	Τύπος Δικτυώματος	Συμμετέχοντες (Αριθμός)	Σκοπός	Εγκατάστης Πληροφορίας	Παρατηρήσεις
Διαολοδικής Ποιόν Ισχυλοτήσεως (Joint Composite Tracking)	Αιδομένον Ότιλων	Μονάδες Εκτοξεύσεως δευτερολέπτου των Ε.Δ. (< 24)	Έλεγχος	Κλάσματα (πραγματικός χρόνος)	Υπό ανάπτυξη/Συνθετής εγκατάσταση
Διαολοδικών Δεδομένον (Joint Data)	Δεδομένον (Link 16/11)	Μονάδες και Μέσα που έχουν την ικανότητα επιτηρήσεως του χώρου επιχειρήσεων (< 500)	Έλεγχος Στρατιωτικών Δυνάμεων	Δευτερολέπτα (σχεδόν πραγματικός χρόνος)	Υπαρξόν
Διαολοδικής Σχεδιασεως (Joint Planning)	Πολυμέσων* (Multimedia)	Εθνικό Κέντρο Διοικήσεως, Επίγειο Στρατηγείο, Πλοία Διοικήσεως, Ανεπτυγμένες Χερσαίες, Ναυτικές και Αεροπορικές Μονάδες (1000 περίπου)	Συντονισμός Στρατιωτικών Δυνάμεων	Λεπτά της ώρας	Υπαρξόν (υπό εκσυγχρονισμόν, η υποδομή, το υλικό και το λογισμικό)

Το Δικτύωμα Διακλαδικής Σχεδιάσεως ή άλλως Εσχάρα Πληροφοριών είναι ο βασικός δομικός λίθος της υπερχώρας πληροφοριών. Στην ουσία, είναι ένα μόνιμο διακλαδικό WAN με χρήση Η/μΥ και τεχνολογίας Διαδικτύου (Internet) σε περιβάλλον client - server, όπου ο κάθε Κλάδος Ε.Δ. συμμετέχει με το δικό του εσωτερικό δικτύωμα (intranet). Η εσχάρα αυτή είναι δικτύωμα πολυμέσων, το οποίο αυξάνει την αποτελεσματικότητα και ταχύτητα της διοικήσεως, δια της παροχής συνεχούς και με ασφάλειαν στρατιωτικών και πολιτικών τηλεπικοινωνιακών συνδέσεων, προς ανταλλαγή πληροφοριών πολλών τύπων με πολλαπλούς τρόπους και ταχύτητες xiii δεδομένων. Τηλεφωνία, video, δεδομένα, κείμενο, γραφικά και απεικόνιση (imagery) δύνανται να διαβιβάζονται προς όλες τις αρμόδιες μονάδες και στοιχεία διοικήσεως με τους κατάλληλους τρόπους τηλεπικοινωνίας, με σκοπό την επιτέλεση επιχειρησιακών κίν και υποστηρίξεων λειτουργιών xiv.

Με τις παρεχόμενες δυνατότητες υπό του Δικτυώματος Διακλαδικής Σχεδιάσεως, γίνεται δυνατή η μέσω του Διακλαδικού Δικτυώματος Δεδομένων ή άλλως Εσχάρας Αισθητηρίων ταχεία συναγωγή και παροχή στον Διοικητή της Διακλαδικής Δυνάμεως μιας υψηλής ποιότητας ενημερότητας επί του χώρου μάχης (battlespace awareness) και ο συγχρονισμός αυτής με τις στρατιωτικές επιχειρήσεις. Οι βελτιώσεις αυτές στην επιχειρησιακή απόδοση επιτυγχάνονται δια των : α) διαχύσεως (fusion) δεδομένων από πολλαπλά και πολλαπλών τρόπων λειτουργίας αισθητήρια μέσα, η οποία επιφέρει ποσοτικές βελτιώσεις στην ακρίβεια των κινών, στην συνέχεια αυτών και στην αναγνώριση των στόχων και β) αποτελεσματικής μεθοδολογίας πληροφοριών προς την Εσχάρα Πληροφοριών. Το δικτύωμα τούτο δια τα κινητά αισθητήρια μέσα ενεργοποιείται, οσάκις αυτά είναι ανεπτυγμένα.

Το Διακλαδικό Δικτύωμα Σύνθετης Ίχνηλατήσεως ή άλλως Εσχάρα των Εκτοξευόμενων Πυρά εκμεταλλεύεται τα υψηλά επίπεδα ενημερότητας δια τον χώρο μάχης δια να καταστήσει δυνατές νέες επιχειρησιακές ικανότητες αναφορικά με την χρησιμοποίηση στρατιωτικής δυνάμεως xvii. Με τις ικανότητες αυτές ο διοικητής μιας Διακλαδικής Δυνάμεως δύναται να :

- i Οι επεξεργαστές των PC έχουν φθάσει σήμερα σε ταχύτητα λειτουργίας 1400 MHz, ήτοι δέκα φορές μεγαλύτερη της αντίστοιχης του έτους 1996.
- ii Το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο αποτελεί εφαρμογή, δια της οποίας καθίσταται δυνατή η ανταλλαγή φακέλων δεδομένων και ηλεκτρονικών μηνυμάτων μεταξύ χρηστών Η/Υ συνδεδεμένων σε δικτύωμα.
- iii Το Διαδίκτυο (Internet) αποτελεί ομαδοποίηση δικτυωμάτων σε όλη την Υδρόγειο.
- iv Ήτοι τα TCP / Transmission Control Protocol / IP (Internet Protocol), FTP (File Transfer Protocol), UDP (User Datagram Protocol) και DHCP (Dynamic Host Configuration Protocol).
- v Είναι μια από τις πλέον πρόσφατες υπηρεσίες, που παρέχονται υπό του Διαδικτύου και αφορά στην δυνατότητα εύκολης προσπελάσεως και επίδειξης εγγράφων ή θεωρήσεως απεικονίσεων, που έχουν αποθηκευθεί σε εξυπηρετητές (servers) Η/Υ οπουδήποτε στο Διαδίκτυο (Internet). Τούτο επιτυγχάνεται δια της τυποποίησης της μορφής των εγγράφων, γνωστής ως υπερκείμενο (hypertext) και δυνατότητας τοποθέτησεως μέσα στα έγγραφα αυτά ζεύξεων, γνωστών ως υπερζεύξεις (hyperlinks), προς άλλα έγγραφα.
- vi Τα πρότυπα αυτά είναι α) το πρωτόκολλο επικοινωνίας HTTP (HyperText Transfer Protocol), που επιτρέπει στους χρήστες του WWW την προσπέλαση σε έγγραφα υπερκείμενα από τους

α) μαζικοποιεί τα αποτελέσματα των πυρών χειροσίων, ναυτικών και αεροπορικών μονάδων κατά πλέον ανταποκριτικό, ακριβή και αποτελεσματικό τρόπο, β) εκτελεί επιχειρήσεις με αποφασιστική ταχύτητα και ρυθμό, γ) διαμορφώνει τον χώρο της μάχης, δ) μεγιστοποιεί την διακλαδική μάχη ισχύ και ε) αποκλείει τους τρόπους δράσεως του εχθρού.

Το δικτύωμα τούτο ενεργοποιείται οσάκις είναι αναγκαίο. Η πρώτη εφαρμογή στοιχείων του δικτυωματοκεντρικού πολέμου έγινε από Μονάδες του 7ου Στόλου των Η.Π.Α. κατά την διάρκεια της κρίσεως στο Στενό της Ταϊβάν το 1995. Σήμερα, πολλά από τα κύρια στοιχεία των υπ' όψη δικτυωμάτων είναι εγκατεστημένα ή διαθέσιμα, ενώ οι Κλάδοι Ε.Δ. των Η.Π.Α. συντονίζονται από το οικείο Υπουργείο Αμύνης, δια την ολοκλήρωση της υλοποιήσεως του σημαντικού τούτου προγράμματος xviii, το οποίο, σημειωτέον, είναι προσαρμοσμένο στον τρόπο οργανώσεως των Αμερικανικών Ε.Δ., που προβλέπει την ύπαρξη διακλαδικών διοικήσεων στα ενδεχόμενα θέατρα επιχειρήσεων. Τούτο βεβαίως ισχύει σε σημαντικό βαθμό και προκειμένου περί της στρατιωτικής οργανώσεως της Βόρειο - Ατλαντικής Συμμαχίας και είναι λογικό να αναμένεται, ότι η γενική ιδέα του Δικτυωματοκεντρικού Πολέμου θα επεκταθεί σύντομα και στο ΝΑΤΟ.

Στην ανατολή του 21ου Αιώνα η τεχνολογική πρόοδος στις ψηφιακές τηλεπικοινωνίες και στην αυτόματη επεξεργασία δεδομένων καθιστούν δυνατούς νέους πιο αποτελεσματικούς τρόπους του διακιν και του μάχεσθαι, οι οποίοι μπορούν να συμβάλουν στην γενικότερη αποτροπή του πολέμου. Από τον τρόπο και στο μέτρο, που η χώρα μας θα ανταποκριθεί στην πρόκληση εφαρμογής των δυνατοτήτων αυτών, θα εξαρτηθεί και ο βαθμός βελτιώσεως της αποτελεσματικότητας της Εθνικής Αμύνης. Πολλές από τις προϋποθέσεις προς τούτο υπάρχουν ήδη, ενώ το Ελληνικό ΥΕΘΑ προωθεί προς έγκριση υπό του ΚΥΣΕΑ την αμυντική στρατηγική αναθεώρησής, η οποία προβλέπει την καθιέρωση στρατιωτικού δόγματος παρομοίου προς την προαναφερθείσα γενική ιδέα στρατιωτικών επιχειρήσεων των Η.Π.Α.

- σταθμούς εργασίας αυτών, δια της χρησιμοποίησης ενός δια πελάτην (client) προγράμματος, γνωστού ως περιανωγώτης (browser) και γ) η γλώσσα HTML (HyperText Manipulation Language) συγγραφής υπερκείμενου.
- vii Fred P. Stein της Evidence Base Research, Inc. Observations on the Emergence of Network Centric Warfare, 'ρθρο ληφθέν από την διεύθυνση <http://www.dodccrp.org/steinncw.htm> του Διαδικτύου.
- viii Ήδη υπάρχει νεώτερη έκδοση τούτου, με τίτλο Διακλαδικό @Όραμα 2020.
- ix James R. Boorujy, Cdr U.S. Navy, Network-Centric Concepts Can Guarantee Access (to Littorals), 'ρθρο στο Περιοδικό U.S. Naval Institute Proceedings, Τεύχος Μαΐου 2000, σελ. 61.
- x Arthur K. Cebrowski, Αντιναύαρχος Π.Ν. των Η.Π.Α. και John J. Garska, Network Centric Warfare, Its Origin and Future, 'ρθρο στο Περιοδικό U.S. Naval Institute Proceedings, Τεύχος Ιανουαρίου 1998, σελ. 28-35.
- xi Ήτοι μέγματος κειμένου, γραφικών, video και ήχου.
- xii Είναι το Παγκόσμιο Σύστημα Διοικήσεως & Ελέγχου (Global Command and Control System - GCCS) των Η.Π.Α.
- xiii Οι ταχύτητες αυτές κυμαίνονται κατά προσέγγιση από 2,4 Kbps έως άνω των 100 Mbps (δηλαδή μεγαλύτερες κατά 240 φορές άνω των 10 εκατομμυρίων φορές από την ταχύτητα λειτουργίας των συνήθων τηλετύπων).

- xiv Όπως π.χ. η συναγωγή της εικόνας επιχειρησιακής καταστάσεως, η επιχειρησιακή σχεδίαση και η δοκιμή της μέσω προσομοιώσεως, οι επικοινωνίες της διοικήσεως και η πρόσβαση σε κρίσιμα δια την αποστολή πληροφορίες και σε βοηθήματα λήψεως αποφάσεων.
- xv Όπως π.χ. η διευθυντική της διοικητικής μέριμνας, η στρατιωτική και ακαδημαϊκή εκπαίδευση, η τηλεδιαιτηρία, η διοικητική των μονάδων (unit administration), η μισθοδοσία και η βελτίωση της ποιότητας ζωής του προσωπικού.
- xvi Robert M. Nutwell, Υποναύαρχος Π.Ν. των Η.Π.Α., Information Technology (IT)-21 Intranet Provides Big "Reachbacks", 'ρθρο στο Περιοδικό U.S. Naval Institute Proceedings, Τεύχος Ιανουαρίου 1998, σελ. 36-38.
- xvii Όπως π.χ. η προβλεπτική σχεδίαση και πρόληψη, η διευθυντική ενιαίας στρατιωτικής δυνάμεως και η εκτέλεση αποστολών κρίσιμου χρόνου
- xviii Οι εκτιμήσεις κόστους του προγράμματος τούτου στο σύνολο Ε.Δ. των Η.Π.Α. δια την πενταετία 1997- 2002 ανερχόταν σε \$50 δις. ήτοι στο 25% ενός ετήσιου ΠΥ τούτων. Οι δαπάνες αφορούν στην υποδομή (δομημένη καλωδίωση εγκαταστάσεων και μονάδων) και στην πρόκληση εμπορικών προδιαγραφών υλικού Η/μΥ και εφόμου λογισμικού.
- xix Ν. Χασαπόπουλος, Το νέο στρατιωτικό δόγμα, άρθρο στην εφημερίδα "Το Βήμα", 25 Φεβρουαρίου 2001, σελ. Α21.

ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΤΑ ΣΚΟΠΙΑ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΤΟΝ ΟΡΟ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ" ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΟΥΣ ΟΝΤΟΤΗΤΑΣ

Αντιστρατηγός Ε. Α. Γ. ΚΟΡΑΚΙ

Είνα γνωστές σε όλους μας οι επίμονες προσπάθειες των αξιωματούχων των Σκοπίων, της νοτιώτερης πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας, να επιβάλουν στη διεθνή κοινότητα και ειδικότερα στην Ελλάδα τα ονόματα Μακεδονία και Μακεδόνας για τον κρατικό και εθνικό τους προσδιορισμό.

Οι προσπάθειες άρχισαν τον Αύγουστο του 1944 όταν ανακηρύχθηκε η ίδρυση του πρώην ομοσπονδιακού κράτους της Γιουγκοσλαβικής Ομοσπονδίας "Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Μακεδονίας" και συνεχίζονται μέχρι και τώρα, σαν ανεξάρτητο κράτος, από το 1991.

Οι απόψεις της διεθνούς κοινότητας αναφορικά με τη στάση αυτή των Σκοπιανών αξιωματούχων μπορούν να καταταγούν σε τρεις ομάδες:

* Τους Έλληνες και πολλούς ξένους, οι οποίοι γνωρίζοντας ιστορικά γεγονότα και στοιχεία, θεωρούν αυτή τη στάση σαν παραποίηση της ιστορίας και αρνούνται τελείως να την αποδεχθούν.

* Ορισμένους ξένους οι οποίοι αγνοώντας ιστορικά γεγονότα και στοιχεία έχουν αποδεχθεί τις απόψεις των Σκοπιανών αξιωματούχων χωρίς μελέτη ή αντίδραση.

* Εκείνους τους ξένους οι οποίοι έχουν εξαπατηθεί από παραπληροφόρηση, σχετικά με το θέμα, ή που δεν είχαν τη δυνατότητα να διαπιστώσουν την αλήθεια.

Κατωτέρω θα καταβληθεί προσπάθεια να αποδειχθεί ότι οι Σκοπιανοί αξιωματούχοι δεν έχουν, ούτε το ελάχιστο δικαίωμα, να οικειοποιηθούν τα Ελληνικά ιστορικά ονόματα "Μακεδονία" και "Μακεδόνας".

Η χρήση των ονομάτων "Μακεδονία", "Μακεδόνας" και "Μακεδονικός" από το νέο κράτος ούτε κατάλληλη είναι ούτε μπορεί να γίνει αποδεκτή.

Οι κυριότεροι λόγοι που υποστηρίζουν αυτήν την άποψη είναι οι ακόλουθοι:

α. Δεν είναι σωστό μια χώρα, η οποία είναι τμήμα μιας γεωγραφικής περιοχής, να ορίζεται αυθαίρετα από μόνη της, με επίσημο τρόπο, εκπρόσωπος της όλης περιοχής.

β. Δεν αντιπροσωπεύει ούτε εθνική ούτε πολιτική πραγματικότητα δεδομένου ότι τα ονόματα αυτά είναι καθαρά Ελληνικά, αναφορικά με την προέλευσή τους, και ότι δεν υπάρχει Μακεδονική φυλή. Η χρήση των ονομάτων αυτών στην αρχαία Ελλάδα, ακόμη και σε προσδιορισμούς όπως "Βασίλειο της Μακεδονίας του Φιλίππου του Βασιλιά του Μεγάλου Αλεξάνδρου" έδειχνε γεωγραφική περιοχή και όχι εθνότητα. Οι Μακεδόνες όπως οι Αθηναίοι, οι Σπαρτιάτες, οι Θηβαίοι, οι Κύπριοι κ.λπ. ήταν όλοι Έλληνες.

γ. Ήταν εφεύρεση του πρώην κομμουνιστού Προέδρου της Γιουγκοσλαβικής Ομοσπονδίας, Τίτο, ο οποίος το 1944 άλλαξε το όνομα της περιοχής των Σκοπίων από Βαρντάρ Μπανοβίνα (Vardar Banovina) σε Μακεδονία (Macedonia) και εβάπτισε Μακεδόνας τους κατοίκους της. Η ενέργεια αυτή του Τίτο είχε δύο στόχους: ο πρώτος ήταν να περιορίσει και να αδυνατίσει τη Σερβία, ο δε δεύτερος και σπουδαιότερος, να το χρησιμοποιήσει σαν μανδύα για την κομμουνιστική του εκστρατεία εναντίον της Ελλάδας. Ήταν γνωστές τότε σε όλους οι επιδιώξεις του Τίτο να αποκτήσει τον έλεγχο της Βόρειας Ελληνικής Επαρχίας της Μακεδονίας, η οποία είχε ονομασθεί έτσι από το 1912 όταν απελευθερώθηκε η περιοχή από τον Τουρκικό ζυγό, και ιδιαίτερα της πολύ σημαντικής πόλης και λιμανιού, στο Αιγαίο, της Θεσσαλονίκης.

δ. Μπορεί να στηρίξει εδαφικές διεκδικήσεις σε βάρος γειτονικών χωρών, όπως συνέβηκε πολλές φο-

ρές μέχρι τώρα.

Απόδειξη των προθέσεων τους είναι η προκλητική ενέργεια των Σκοπιανών το 1992, να βάλουν το ελληνικό άστρο της Βεργίνας στη σημαία τους.

ε. Δεν υπάρχει ομοιογένεια στον πληθυσμό του νέου κράτους. Σύμφωνα με ένα άρθρο στο περιοδικό Christian Science Monitor, στις 28 Οκτωβρίου 1992, στη σελίδα 19, από τον C.M. WOODHOUSE, πολύ γνωστό ιστορικό και πρώην μέλος του Βρετανικού Κοινοβουλίου ο οποίος υπηρέτησε τη Μεγάλη Βρετανία, στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια και μετά το Βαλκανικό Πόλεμο, ο πληθυσμός αποτελείται από 40-45% Σλάβους, 30% Αλβανούς, 10% Έλληνες και 10% Τσιγγάνους και λοιπούς.

στ. Ο καθένας μπορεί να αντιληφθεί την παραποίηση της ιστορίας της Μακεδονίας στους ακόλουθους ψευδείς ισχυρισμούς/επιχειρήματα που έχουν κατασκευασθεί από τους Σκοπιανούς αξιωματούχους προκειμένου να υποστηρίξουν τις επιδιώξεις τους:

* Ότι οι Μακεδόνες δεν είναι Έλληνες αλλά μια ξεχωριστή εθνότητα.

* Ότι η γλώσσα τους δεν είναι η Ελληνική, αλλά το ιδίωμα που ομιλείται στην περιοχή των Σκοπίων.

* Ότι η Μακεδονία εκτείνεται προς βορράν πολύ πέραν των ορίων της ιστορικής Μακεδονίας, και ότι περιλαμβάνει πραγματικές σλαβικές περιοχές, που δεν υπήρξαν ποτέ τμήματα της Μακεδονίας στην αρχαιότητα και οι οποίες στην πραγματικότητα ήταν τμήματα της αρχαίας Δαρδανίας.

* Ότι οι αρχαίοι Μακεδόνας δεν ήταν Έλληνες, αλλά ένα ξεχωριστό έθνος που είχε σχέση με τους Ιλλυρίους και τους Θράκες.

* Ότι όταν οι

Σλάβοι κατέβηκαν στη Βαλκανική κατά τη διάρκεια του 6ου και 7ου αιώνων μ.χ. συγχωνεύθηκαν με τους μη Έλληνες απογόνους των αρχαίων Μακεδόνων και έτσι δημιουργήθηκε ένα νέο έθνος οι Σλαβο-Μακεδόνες.

* Ότι οι απόγονοι αυτών των Σλαβο-Μακεδόνων του μεσαίωνα είναι οι σημερινοί Μακεδόνες των Σκοπίων.

* Ότι στη Βουλγαρία και Ελλάδα υπάρχουν κάτοικοι οι οποίοι ανήκουν σε αυτό το "Μακεδονικό έθνος" οι οποίοι σχηματίζουν καταπιεσμένες μειονότητες των οποίων τα δικαιώματα πρέπει να αναγνωρισθούν.

* Ότι οτιδήποτε αποκαλούμενο "Μακεδονικό", ήθη, έθιμα, πολιτισμός κ.λ.π. δεν είναι Ελληνικό, αλλά δημιούργημα των Μακεδόνων του τύπου των Σκοπίων.

Φυσικά όλοι αυτοί οι ισχυρισμοί, σε καμιά περίπτωση, δεν μπορούν να αντέξουν κριτική γιατί είναι τελείως αμφισβητήσιμοι τόσο με ιστορικά και εθνολογικά όσο και με πολιτιστικά ή κοινωνιολογικά κριτήρια.

Τα επιχειρήματα να μη χρησιμοποιηθούν τα ονόματα "Μακεδονία" και "Μακεδονικός" είναι ουσιαστικά και σε σύγκριση με τους ισχυρισμούς των Σκοπιανών είναι συντριπτικά και αποφασιστικά.

Οι κατασκευασμένοι από τους Σκοπιανούς ισχυρισμοί, που προαναφέρθηκαν, προβάλλονται και προβάλλονται συνεχώς από τους αξιωματούχους των Σκοπίων όχι μόνο τότε που ήταν ομόσπονδο κράτος αλλά ιδιαίτερα και πιο επίμονα τώρα που είναι ανεξάρτητο κράτος. Μολονότι δεν αντέχουν ακόμη και στοιχειώδη κριτική δεδομένου ότι είναι ψευδείς και αδικαιολόγητοι, τα ακόλουθα αποδεικτικά στοιχεία θα αποδείξουν ότι τα αντικρούοντα αυτούς επιχειρήματα είναι ουσιαστικά, συντριπτικά και αποφασιστικής σημασίας.

Η Μακεδονία από μόνη της, με τις χιλιετίες της παλιάς της δόξας, δεν θα επιτρέψει την αλλαγή της ιστορίας. Μόνο το άκουσμα των ονομάτων του Αριστοτέλη και του Μεγάλου Αλεξάνδρου και η συνεισφορά τους στην ιστορία του ανθρώπινου γένους, του πρώ-

του με τη σοφία του και του δεύτερου με την πολεμική του αρετή, την ανδρεία, την εξαιρετική πολιτική και τη μεγαλοσύνη του, θα έπρεπε να είναι αρκετά για να επαναφέρουν στα λογικά τους όλους αυτούς που προσπαθούν να παραποιήσουν την ιστορία της.

Η Μακεδονία υπήρξε πάντοτε και εξακολουθεί να είναι ακόμη η πιο προχωρημένη έπολη και ο προμαχώνας της Ελλάδας.

Όλες οι ιστορικές πηγές συμφωνούν αναφορικά με τη γεωγραφική θέση της αρχαίας Μακεδονίας της οποίας τα όρια ήταν τα ακόλουθα :

* Το Αιγαίο Πέλαγος και τα βουνά Καμβούν, Πιέρια και Όλυμπος προς νότον.

* Οι λίμνες Οχρίδα και Πρέσπα και τα βουνά Βαρβούνια, Σκόμιο και Ροδόπη προς βορράν.

* Ο ποταμός Νέστος προς ανατολάς και τα βουνά Γράμμος και Πίνδος προς δυσμάς.

Οι κάτοικοι αυτής της περιοχής, οι Μακεδόνες, ανήκαν σε μια από τις αρχαιότερες Ελληνικές φυλές. Οι πλησιέστεροι συγγενείς τους ήταν οι Θεσσαλοί και ειδικότερα οι Μαγνήσιοι με τους οποίους μοιράζονταν την Αιολική καταγωγή.

Η γλώσσα που μιλούσαν ανήκε στους αρχαιότερους τύπους της Ελληνικής και είχε συγγένεια με τις διαλέκτους της Αιολικής, Αρκαδικής, Κυπριακής και Μικηνοαϊκής.

Η θρησκεία των Μακεδόνων ήταν η ίδια με τη θρησκεία των άλλων Ελλήνων οι δε μύθοι και παραδόσεις τους ήταν τα ίδια που συναντούσες σε όλο τον Ελληνικό κόσμο.

Ο Βασιλιάς της Μακεδονίας Φίλιππος ο Βακεία ο γιός του Αλεξάνδρου ο Μέγας - στον οποίο οι Σκοπιανοί προσπαθούν επιστομένα να προσδώσουν "Σλαβομακεδονική" ταυτότητα - ενεργούσαν όχι απλώς σαν Έλληνες αλλά σαν Πανελλήνιοι Αρχηγοί με την έννοια ότι έκαναν πράξη την παλιά ιδέα του σχηματισμού ενός ενιαίου Ελληνικού κράτους με τη συγχώνευση των ελληνικών πόλεων-κρατών.

Στις χρονικές περιόδους που ακολούθησαν, και ειδικότερα μετά την εμφάνιση στη Βαλκανική των Σλάβων και των Βουλγάρων (6ο και 7ο αιώνα

μ.χ.) η γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας όπως προσδιορίστηκε προηγουμένως εξακολούθησε να είναι η έπαλλη και ο προμαχώνας του Ελληνισμού όπως ακριβώς ήταν και κατά την αρχαιότητα.

Η Παλαιά Διαθήκη, οι αρχαίοι συγγραφείς, σύγχρονοι ερευνητές, αμέτρητες επιγραφές σε αγάλματα, τάφους, στήλες με ελληνικά ονόματα και αναθήματα, χιλιάδες νομίσματα, όχι μόνο στη Μακεδονία και στην υπόλοιπη Ελλάδα αλλά και σε χώρες του εξωτερικού όπως στη Λιβύη, την Αίγυπτο και την Ασία, μέχρι τις Ινδίες, επιβεβαιώνουν κατηγορηματικά ότι, οι Μακεδόνες σαν Έλληνες είχαν τους ίδιους θεούς, τις ίδιες θρησκευτικές λατρείες, και ότι ήταν αυτοί που διέδωσαν τη γλώσσα τους, που ήταν η Ελληνική, και το ελληνικό πνεύμα σε όλο το γνωστό τότε κόσμο.

Επειδή όλα αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία είναι αμέτρητα θα παρουσιασθούν μόνο ορισμένα από αυτά.

Η Παλαιά Διαθήκη περιλαμβάνει ακαταμάχητα και αδιάσειστα αυτούσια στοιχεία στα κείμενά της. Σε ένα από αυτά, ο Προφήτης Δαυίδ, 200 περίπου χρόνια πριν από τη γέννηση του Μεγάλου Αλεξάνδρου, πρόβλεψε ότι : "Ο Βασιλιάς των Μήδων και των Περσών θα κατατροπωθεί από έναν Έλληνα Βασιλιά και ότι αυτόν τον πρώτο μεγάλο Βασιλιά θα τον διαδεχθούν τέσσερις Βασιλιάδες από το ίδιο Βασίλειο".

Οι Αρχαίοι συγγραφείς και ιστορικοί δίνουν επίσης αμέτρητα αποδεικτικά στοιχεία.

Η πρώτη ιστορική αναφορά δίνεται από τον **Όμηρο** ο οποίος στην **Ιλιάδα**, μνημονεύει τα ονόματα διαφόρων Πελασγικών και Ελληνικών φυλών που ζούσαν στη Μακεδονία.

Ο Στράβων αναφέρει : "φυσικά η Μακεδονία είναι μέρος της Ελλάδας".

Ο Ηρόδοτος γράφει : "Οι απόγονοι του Περδίκαι, του πρώτου Βασιλιά των Μακεδόνων, είναι Έλληνες, όπως οι ίδιοι το θέλουν και όπως εγώ ο ίδιος το ξέρω".

Ο Θουκυδίδης αναφέρει ότι : "Οι Μακεδόνες αποτελούνται από διάφορες ελληνικές φυ-

της κίνησης από διάφορους Βασιλιάδες".

Ο Πολέβιος λέει: "Όποια και πόσο μεγάλη τιμή πρέπει να ανήκει στους Μακεδόνες οι οποίοι το μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους δεν έπαψαν ποτέ να μάχονται εναντίον των βαρβάρων για την ασφάλεια των Ελλήνων".

Ο Αρριανός στο βιβλίο του "Ανάβαση του Αλεξάνδρου" αναφέρει ότι μετά τη μάχη του Γρανικού ο Αλέξανδρος έκανε τα εξής: Έστειλε στην Αθήνα, την πρώτη πόλη όλων των Ελλήνων, και όχι στην Πέλλα που ήταν η πρωτεύουσα της Μακεδονίας, τριακόσιες πανοπλίες και άλλα Περσικά λάφυρα, για να ανατεθούν στην πολιορκία Αθηνά με την αφιέρωση "Αλέξανδρος ο Φιλίππου και οι Έλληνες πλην Λακεδαιμονίων, από των βαρβάρων των την Ασίαν οικούντων". Επίσης λέει ότι 2000 Έλληνες μισθοφόρους των Περσών, που συνέλαβε αιχμαλώτους, τους έστειλε δέσμιους στη Μακεδονία για να εργασθούν εκεί σαν δούλοι "ότι παρά τα κοινά δόξαντα τοις Έλλησι, Έλληνες όντες, εναντία τη Ελλάδι υπέρ των βαρβάρων εμάχοντο".

Με τις ενέργειές του αυτές ο Αλέξανδρος, εκτός από την απογοήτευσή του για την μη συμμετοχή των Σπαρτιατών στην Πανελλήνια εκστρατεία εναντίον των Περσών και για τις πολύ λίγες περιπτώσεις που Έλληνες πολέμησαν στο πλευρό των Περσών, δείχνει κυρίως πόσο περήφανος αισθανόταν για την ελληνική καταγωγή του, ότι το επίτευγμά του το θεωρούσε καθαρά ελληνικό και ότι το ίδιο θα έπρεπε να αισθάνονταν και οι άλλοι Μακεδόνες αφού ο Αλέξανδρος δεν έκανε καμιά ξεχωριστή αναφορά σε αυτούς.

Ο Πausανίας επιβεβαιώνει ότι οι Μακεδόνες ήταν μέλη των Δελφικών Αμφικτυονιών λέγοντας: "Την εποχή μου οι Αμφικτυονίες ήταν τριάντα. Οι περιοχές της Νικόπολης, της Μακεδονίας και της Θεσσαλίας έστειλαν η κάθε μια από έξι αντιπροσώπους" δεδομένου ότι, όπως είναι γνωστό σε όλους, μόνο Έλληνες ήταν μέλη Αμφικτυονιών. Επίσης ο Πausανίας επιβεβαιώνει ότι οι Μακεδόνες συμμετείχαν στους Ολυμπιακούς αγώνες, όπου μόνο Έλληνες μπο-

ρούσαν να αγωνιστούν, με πολλές συμμετοχές και πολλούς νικητές.

Ο Γιόχαν Γουσταύος Ντρώζεν, διαπρεπής Γερμανός φιλόλογος και ιστορικός στην ιστορία που έγραψε για το Μέγα Αλέξανδρο τονίζει ότι: "και οι δύο, και ο Φίλιππος και ο Αλέξανδρος μετέφεραν και μετέδωσαν στους λαούς της Ασίας όχι το Μακεδονικό πολιτισμό, γιατί δεν υπήρξε ποτέ ανεξάρτητος, αλλά τον Ελληνικό πολιτισμό".

Όταν οι χάρτες αποκαλύπτουν την αλήθεια.

Οι προσπάθειες που έχουν γίνει από τους Σκοπιανούς να παρέξουν αποδεικτικά στοιχεία για τους ισχυρισμούς τους, με την κατασκευή πλαστών χαρτών, δεν απέδωσαν. Όσο σκληρά και να προσπαθήσει κάποιος δεν θα βρει, πουθενά σε όλο τον κόσμο, χάρτες εκτυπωμένους πριν από το 1944 οι οποίοι να εμφανίζουν τη λέξη "Μακεδονία" σε οποιαδήποτε άλλη χώρα εκτός από την Ελλάδα. Το 1944, οι πρώτοι χάρτες που εκτυπώθηκαν από τους Γιουγκοσλάβους έδειχναν τη νότια Σερβία σαν "Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Μακεδονίας". Οι χάρτες αυτοί επανεκτυπώθηκαν αργότερα με παράλειψη των λέξεων "Σοσιαλιστική Δημοκρατία της" και διαγραφή της λέξης "Μακεδονία" από την Ελλάδα. Το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα ήταν προφανώς όλοι αυτοί που θα χρησιμοποιούσαν αυτούς τους χάρτες να σχημάτιζαν τη γνώμη ότι η "Μακεδονία" βρισκόταν μόνο μέσα στη Γιουγκοσλαβία και ότι κατά συνέπεια υπήρχε και Μακεδονικό έθνος που μιλούσε τη δική του γλώσσα.

Το πόσο αβάσιμα είναι τα επιχειρήματα των Σκοπιανών στην προσπάθειά τους να προβάλουν τους ισχυρισμούς τους ότι υπάρχει "Μακεδονικό έθνος" αποδεικνύεται από τους παρακάτω εθνολογικούς και ιστορικούς χάρτες:

* Ο εθνογραφικός χάρτης των εθνοτήτων στη Μακεδονία την περίοδο 1912-1926 ο οποίος εκτυπώθηκε το 1970 από το New Cambridge Modern History.

* Ο εθνογραφικός χάρτης του Kieroff που εκτυπώθηκε στο

Βερολίνο το 1818.

* Ο εθνογραφικός χάρτης που έφτιαξε ο Ιταλός Amendore Vergili το 1908 με βάση την Τουρκική απογραφή που είχε διεξαχθεί από τον Hilmi Pasha.

* Ο χάρτης του Stanford.

* Ο ιστορικός χάρτης της Ελλάδας που εκδόθηκε στη Βαλτιμόρη από τον E.Z. Coal το 1824, στο υπόμνημα του οποίου ο εκδότης περιγράφει τη Μακεδονία σαν τμήμα της Ηπειρωτικής Ελλάδας ενώ σημειώνει ότι τα βόρεια σύνορά της βρίσκονται πέραν της πόλης του Μοναστηρίου.

* Ο χάρτης που εκδόθηκε από το φημισμένο Ιστορικό-Γεωγράφο ORTELIUS το 1579, που αναφέρεται στα ιεραποστολικά ταξίδια του Αποστόλου Παύλου, όπου η ελληνική επικράτεια εμφανίζεται ενιαία συμπεριλαμβανούσα τη Μακεδονία.

* Ο εθνογραφικός χάρτης των Βαλκανίων που εκδόθηκε στο Παρίσι το 1878 ο οποίος δείχνει τη μεγάλη υπεροχή του Ελληνικού πληθυσμού, έναντι όλων των άλλων εθνοτήτων χωρίς καμιά ένδειξη των αυτοαποκαλούμενων Μακεδόνων.

Κανείς από αυτούς τους χάρτες, ή οποιοσδήποτε άλλος που εκδόθηκε πριν από το Βαλκανικό Πόλεμο, δεν κάνει καμιά αναφορά σε ξεχωριστό "Μακεδονικό Έθνος" για τον απλό λόγο ότι δεν υπήρξε τέτοιο έθνος πριν το εφεύρει ο Τίτο.

Δεν υπάρχει Μακεδονική γλώσσα.

Οι προσπάθειες των Σκοπιανών να παρουσιάσουν αποδεικτικά στοιχεία ότι η αποκαλούμενη "Μακεδονική γλώσσα" είναι το ιδίωμα που ομιλείται στην περιοχή των Σκοπιών δεν μπορούν να πείσουν κανένα. Η γλώσσα τους, η οποία εμπεριέχει αυτοτελή Σλαβική γλώσσα, ήταν τελείως άγνωστη μέχρι το 1944. Και όσο πολύ και αν προσπαθήσει κάποιος δεν θα βρει τίποτε που να αποδεικνύει την ύπαρξή της. Η γλώσσα που χρησιμοποιούσαν οι Σλαβόφωνοι κάτοικοι της νότιας Γιουγκοσλαβίας και της Νοτιοδυτικής Βουλγαρίας ήταν γνωστή σαν ένα γλωσσικό ιδίωμα της Βουλγαρικής.

Μετά τη δημιουργία της Σο-

σιαλιστικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, για προφανείς πολιτικούς λόγους, ένας πολύ μεγάλος αριθμός φιλόλογων και υποτρόφων της φιλολογίας στρατολογήθηκε προκειμένου να δημιουργήσει μια ξεχωριστή γραπτή γλώσσα.

Αφού πήραν το ήδη ομιλούμενο Βουλγαρικό γλωσσικό ιδίωμα σαν σημείο εκκίνησης και αφού δανείστηκαν ευρύτατα από την Ελληνική, τη Σερβική, τη Ρωσική και άλλες Σλαβικές γλώσσες, δημιούργησαν μια φιλολογική γλώσσα την αποκαλούμενη "Μακεδονική γλώσσα" η οποία αναγνωρίστηκε από το Γιουγκοσλαβικό Σύνταγμα σαν μια από τις τρεις επίσημες γλώσσες της χώρας. Το γεγονός ότι δεν υπάρχει ούτε ένα κείμενο, ούτε μια επιγραφή σε αυτή τη γλώσσα πριν από το 1944 αποδεικνύει, χωρίς αμφιβολία, ότι δεν έχει καμιά σχέση με τους αρχαίους Μακεδόνες και τους απογόνους τους που μιλούσαν πάντοτε Ελληνικά.

Το γεγονός ότι οι αρχαίοι Μακεδόνες μιλούσαν την ίδια γλώσσα με τους άλλους Έλληνες φαίνεται και στο έργο του Ρωμαίου ιστορικού Λίνυ, ο οποίος γράφει ότι τη συνέλευση των Ελλήνων στην Αιτωλία το 200 π.χ. την παρακολούθησαν αντιπρόσωποι από τους Λιτωλούς, τους Ακαρνανές και τους Μακεδόνες, οι οποίοι μιλούσαν όλοι την ίδια γλώσσα.

Γεγονότα τα οποία δε δικαιολογούν άγνοια

Εκτός από τα αποδεικτικά στοιχεία υπάρχουν γεγονότα τα οποία δε δικαιολογούν άγνοια και δεν επιτρέπουν την παραποίηση της Μακεδονικής ιστορίας.

Δεν υπάρχει επίσημο κείμενο ούτε στο πρόσφατο ούτε στο απώτερο παρελθόν στο οποίο να γίνεται μνεία για "Μακεδονία" ή για "Μακεδόνες". Ούτε η συνθήκη του Βερολίνου ούτε η συνθήκη του Αγίου Στεφάνου κάνουν κάποια αναφορά σ' αυτό το ενδεχόμενο. Η επίσημη Τουρκική απογραφή του 1905 δίνει αριθμητικά στοιχεία για τους πληθυσμούς της γεωγραφικής περιοχής της Μακεδονίας, η οποία ήταν διηρημένη στα Βιλαέτια της Θεσσαλονίκης και του Μοναστηρίου, δείχνει μεγάλη υπεροχή των Ελλήνων ενώ δεν κάνει καμιά αναφορά σε "Μα-

κεδόνες" για τον απλό λόγο ότι κανένας από τους ερωτηθέντες δεν εδήλωσε τέτοια καταγωγή.

Ένα γεγονός που έχει γίνει αποδεκτό ακόμη και από Σλάβους ιστορικούς είναι ότι η εγκατάσταση των Σλάβων στα Βαλκάνια έλαβε χώρα τον 6ο αιώνα μ.χ. και ότι η πολιτιστική τους ιστορία αρχίζει κατά τη διάρκεια του 10ου αιώνα μ.χ. Οι θεμελιωτές της πολιτιστικής ιστορίας των Σλάβων, ήταν δύο Έλληνες μοναχοί από τη Θεσσαλονίκη, ο **Κύριλλος και ο Μεθόδιος**, οι οποίοι κατά τη διάρκεια του 9ου αιώνα, με σημείο εκκίνησης τη Μακεδονία, δίδασκαν τους Σλάβους τη βασιμμένη στα Ελληνικά **Κυριλλική γραφή** και τη Χριστιανική πίστη της Ελληνο-ορθόδοξης Εκκλησίας. Έτσι οι πρώτες συσώδεις πηγές της πολιτιστικής ζωής και της ιστορίας τους είναι Ελληνικές του Βυζαντίου.

Αυτό και μόνο το γεγονός αποστερεί από τους Σλάβους το δικαίωμα να διεκδικήσουν οιονδήποτε ιστορικό δεσμό με τα Βαλκάνια πριν από τον 6ο αιώνα μ.χ. και οιονδήποτε πολιτιστικό πριν από το 10ο αιώνα. Η θεωρία των Σκοπιανών ότι ο Κύριλλος και ο Μεθόδιος ήταν Σλαβομακεδόνες, η οποία είναι τουλάχιστον αστεία, δέχθηκε ένα ισχυρό ράπισμα από τον Πάπα Ιωάννη Παύλο II, ο οποίος στις 31 Δεκεμβρίου 1980 δένει σε όλη την καθολική εκκλησία τη διακήρυξη ότι ο Κύριλλος και ο Μεθόδιος "οι Έλληνες Αδελφοί" καθιερώνονται ως οι προστάτες της Ευρώπης.

Το γεγονός ότι ο Απόστολος Παύλος άρχισε τις αποστολικές του περιόδους από τη Μακεδονία.

Η εξήγηση είναι ότι επειδή ο Μέγας Αλέξανδρος και οι διάδοχοί του είχαν διαδώσει στο εξωτερικό τον Ελληνικό πολιτισμό και την Ελληνική παιδεία, στο σπίτι του Παύλου μιλούσαν την Ελληνική και ο ίδιος είχε διδαχθεί Ελληνικές επιστήμες.

Ο Holzner στο βιβλίο του που αναφέρεται στον Παύλο γράφει: "Κάποτε από τη Μακεδονία ήλθε ο νεαρός ήρωας (Αλέξανδρος) με τα 22 του χρόνια και έφερε τα δώρα της Δύσης, την Ελληνική γλώσσα και Φιλοσοφία, στην Ανατολή. Τώρα η Δύση αξίωσε το πιο πολύτιμο δώρο από την Ανατολή, τη

διδασκαλία του Ναζωραίου....."

Το πολύ γνωστό γεγονός ότι η Παλαιά Διαθήκη μεταφράστηκε για πρώτη φορά στην Ελληνική.

Η Χριστιανική θρησκεία εκμεταλλεύτηκε το γεγονός που η Ελληνική γλώσσα, χάρη στον Αλέξανδρο και τους διαδόχους του, είχε γίνει παγκόσμια και τη χρησιμοποίησε σαν το κυριώτερο μέσο για τη διάδοσή της ώστε να γίνεται κατανοητή από τα διάφορα έθνη.

Τα τρία Ευαγγέλια και οι Πράξεις των Αποστόλων γράφηκαν εξ αρχής στην Ελληνική, ενώ το **Ευαγγέλιο του Ματθαίου**, το οποίο γράφηκε στην Αραμαϊκή, μεταφράστηκε πολύ νωρίς στην Ελληνική.

Ένα άλλο γεγονός είναι ότι οι **Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής** αντιτάχθηκαν στη χρήση του ονόματος Μακεδονία από τον Τίτο το 1944 όταν ο τότε Υπουργός Εξωτερικών τους **Edward R. Stetinius Jr** δήλωσε στις 26 Δεκεμβρίου: "Η Κυβέρνηση αυτή θεωρεί ότι οποιαδήποτε αναφορά σε "Μακεδονικό Έθνος", "Μακεδονική Πατρίδα", ή "Μακεδονική Εθνική Συνειδηση", είναι αδικαιολόγητη και δημιουργική, δεν αντιπροσωπεύει εθνική ή πολιτική πραγματικότητα ενώ διαβλέπει στην παρούσα αναβίωση της πιθανό μανδύα για επιθετικές ενέργειες εναντίον της Ελλάδας. Η επίσημη πολιτική αυτής της Κυβέρνησης είναι να αντισταχθεί σε οιονδήποτε αναβίωση του Μακεδονικού θέματος επειδή σχετίζεται με την Ελλάδα".

Οι δηλώσεις αυτές αποδείχθηκαν προφητικές δεδομένου ότι ο Τίτο και ο Στάλιν πράγματι ξεκίνησαν επιθετική ενέργεια εναντίον της Ελλάδας στην οποία οι Ηνωμένες Πολιτείες αντέδρασαν με το **Δόγμα Τρούμαν** και βοήθεια προς την Ελλάδα το 1947 προκειμένου να προστατευθεί η εδαφική της ακεραιότητα από κομμουνιστική κατοχή.

Επίσης η Ευρωπαϊκή Κοινότητα το Δεκέμβριο του 1991 και τον Ιούνιο του 1992 στις προϋποθέσεις που καθόρισε για την αναγνώριση του νέου κράτους των Σκοπιών περιέλαβε τον όρο να μη χρησιμοποιηθεί η λέξη Μακεδονία στο όνομά τους.

Υπο
Επι
Παρα
Αντι
Προ

Θέσεις

Προσωπικής Ευθύνης Δημητρίου Θ. Μανίκα
15-2-2001

• Στις «**ΘΕΣΕΙΣ**» του Του τεύχους των προβληματισμών πρό**ΘΕΣΗ** μου ήταν η κατ'εξοχήν η απόφαση ότι και η σημερινή μονοκρατορική υπερδύναμις, οι ΗΠΑ, θα ακολουθήσουν τη μοίρα ιστορική πορεία της παρακμής. Ζητούμενος βεβαίως παραμένει ο διάδοχος και ο τρόπος διαδοχής. Η υπερηγήδηση του Ειρηνικού έχει πολλά προβλήματα. Αποτελεί όμως την μόνη πραγματική μετατόπιση του κέντρου ισχύος. Το ιστορικό προηγούμενο, πραγματικής παγκόσμιας μονοκρατορίας (Ρώμη), είχε διάρκεια περίπου 16 αιώνων. Απαιτήθηκαν 6 αιώνες για την επικράτηση και την επιβεβαίωση προς ανατολές κι άλλοι 10, από τη μεταφορά του κέντρου ανατολικά (Κωνσταντινούπολη), μέχρι την εμφάνιση των δυτικών αυτοκρατορικών δυνάμεων. Οι ρυθμοί βεβαίως έχουν επιταχυνθεί. Μένει να δούμε αν η Ευρώπη, εκτός από χώρας επιβιωσέως, θα καταστεί και χώρας υποκαταστάσεως των ΗΠΑ. Αλλά κυρίως αν θα δημιουργηθούν συνθήκες μετατοπίσεως του κέντρου δυνάμεως δυτικά (πέραν του Ειρηνικού). Οι «**ΘΕΣΕΙΣ**» έχουν ήδη εκτεθεί, με τον αποκλεισμό Οκεανίας, Ιαπωνίας και Κίνας και την προβολή, ως πλέον πιθανής, της περσικής ανατολικής των Ουραλών μέχρι Ειρηνικού.

Η περιοχή αυτή: Διαθέτει πρώτες ύλες, εκτάσεις, υδάτινους πόρους, απρόσκαπη θαλάσσια έξοδο, πελάτες πρώτων υλών ενεργείας ή παραγομένης καθαρής ενεργείας (Ευρώπη, ΝΑ Ασία, Ιαπωνία, Οκεανία).

Προσφέρεται για χρησιμοποίηση των πλέον σύγχρονων τεχνολογικών μεθόδων εξορύξεως, αντίληψεως και απολήψεως πρώτων υλών και λοιπών φυσικών πόρων, αλλά και κυρίως, επί τόπου παραγωγής και μεταφοράς καθαρής ενεργείας.

Αποτελεί χώρο εγκαταστάσεως πληθυσμού, ελκυσμένου από τις προοπτικές αναπτύξεως και τις προσδοκίες ευκαιριών. Ίδωμεν!

• **Επικαιρότητα, διαχρονικής πλέον παρουσίας, αποκτά το, ονομαζόμενον, πρόβλημα "ΔΙΑΠΛΟΚΗΣ"**. Για να υπάρχει όμως ΔΙΑΠΛΟΚΗ απαιτούνται **οικονομικοί παράγοντες**, οι οποίοι στην επιδίωξη υπερκέρδους, εξαγοράζουν, διαβρώνουν και εκβιάζουν, **πολιτικοί** οι οποίοι εξαγοράζονται, διαβρώνονται και εκβιάζονται **και κρατικοί λειτουργοί** ⁴⁰ έχουν το, βεβαίως ανήθικο και παρόνομο, κατονοητό άλλοθι του κέρδους. Ο κύριος όμως παράγων **οι πολιτικοί**, αποτελεί το βασικό στοιχείο της ΔΙΑΠΛΟΚΗΣ. Αυτοί νομοθετούν, αυτοί αποφασίζουν, αυτοί καλύπτουν, αυτοί απαλλάσσουν και κυρίως, δια της ασυλίας τους, αυτοπαλλάσσονται. ΠΑΠ λοιπόν δεν σπάνε το δικό τους ΑΠΟΣΤΗΜΑ, τελειώνοντας την πολιτική ζωή άλλων, όσοι είναι ύποπτοι (**απλά και μόνον**) ΔΙΑΠΛΟΚΗΣ.

Μία είναι η ερμηνεία. Έχουν όλοι υποταχθεί και εμπλακεί στους πλοκάμιους της ΔΙΑΠΛΟΚΗΣ, πολύ πριν γίνουν **γνωστοί πολιτικοί**. Εδώ βρίσκεται ο πραγματικός ρόλος των **οικονομικών** και ΜΜΕ παραγόντων τους δένουν πριν τους εκλέξουμε, αλλιώς τους θαβουν.

• Όλοι οι σκεπτόμενοι Έλληνες είχαν, εκτός από την πικρα του εθνικού διασυρμού και τις απορίες, Τι ακριβώς έγινε κατά την νύκτα των Ιμίων; Ποιοι έφταξαν; Ποιοι (ξένοι) μας ξεγέλασαν και μας ενέπνευσαν; κ.λπ.

Από τα μεσάνυχτα της 6ης προς 7^η Φεβρουαρίου δεν υπάρχουν περιθώρια αποριών και υπο**ΘΕΣΕΩΝ**. Δύο από τους πρωταγωνιστές, της **εθνικής ελεεινής νύκτας**, κατέθεσαν τις αντιθέμενες απόψεις και εξέθεσαν πλήρως όλα τα γεγονότα και περιστάσεις. Η εκπομπή "Φάκελλοι" του κ. Παπακελά, στον Τ/Ο Σταθμό "MEGA" μέσω του κυρίου καλεσμένου πρώην ΥΠΕΕ κ. Παγκόλου και των λοιπών παραθυροπολαγουμένων, αλλά κυρίως του διαλόγου του τότε ΥΠΕΕ με τον τότε Α/ΓΕΕΘΑ κ. Λυμπέρη, εξέθεσαν ακριβώς όλα τα γεγονότα και ΕΞΘΕΣΑΝ πλήρως όλους αυτούς, οι οποίοι είχαν αναλάβει να αντιμετωπίσουν την "κρίση".

"**Κρίση**" την οποίαν οι ίδιοι προκάλεσαν, "**Κρίση**" την οποίαν οι ίδιοι προσέφεραν, για αξιοποίηση στην Τουρκία και όποιους άλλους ενδιαφερομένους.

Αυτή η εκπομπή, στο σύνολό της, και ιδιαίτερος ο ανατριχιαστικός διάλογος των τότε ΥΠΕΕ-Α/ΓΕΕΘΑ **πρέπει** να επαναμεταδοθεί. **Πρέπει** να εκδοθεί και να κυκλοφορήσει η βιντεοκασέτα. **Πρέπει** να αναλυθεί και να διδασκεται, σε όλες τις Σχολές, σεμινάρια κ.λπ., που ασχολούνται με την "αντιμετώπιση κρίσεων", ως το **αληθινώς έσχατον υπόδειγμα**.

Όλοι δε οι πρωταγωνιστήσαντες οφείλουν πλέον (συμμετασπόντες ή όχι εις την εκπομπήν) μόνο τη σιωπή τους να μας προσφέρουν, ως ελάχιστο δείγμα κατανοήσεως της ενοχής τους.

• Τελευταία, για το ανά χειρας τεύχος, κατ'εξοχήν Η "κρίση" των Ιμίων, η υπόθεση ΟΤΣΑ/ΛΑΝ και το φάσκα των S-300, συνιστούν ένα τρίπτυχο πλήρως αποκαλυπτικό και αποδεικτικό των συνεπειών επιπολάσας, ανεύθυνης και ασύνετης διαχειρίσεως των εθνικών προβλημάτων. Αυτή η "διαχείριση" και ανάλογες συνέπειες θα επαναληφθούν, δυστυχώς, εάν δεν αλλάξει η νοοτροπία αντιμετώπισεως από την παλική ηγεσία των αρμοδίων οργάνων, που το κράτος έχει, για την εφαρμογή της, όποιος έχει, εθνικής πολιτικής και στρατηγικής.

60 **οι οποίοι εξαγοράζονται, μετατρέπουν με ευβιβίαση. Οικονομικοί παράγοντες και κρατικοί λειτουργοί,**

Το παρόν εκδίδεται
με την ευγενική κορηγία της
Ενώσεως Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού